

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 59

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

48 tomas
2005 m. kovo 5 d.

Turinys	I Aktai, kuriuos skelbti privaloma	
	★ 2005 m. vasario 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 374/2005, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2007/2000 dėl išimtinių prekybos priemonių įvedimo šalims ir teritorijoms, dalyvaujančioms Europos Sąjungos stabilizacijos ir asociacijos procese ar su juo susijusioms	1
	2005 m. kovo 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 375/2005, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą	3
	2005 m. kovo 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 376/2005, sustabdantis sviesto supirkimą kai kuriose valstybėse narėse	5
	2005 m. kovo 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 377/2005, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 72/2005, sustabdantį lengvatinio muitų tarifo ir atnaujinantį Bendrojo muitų tarifo taikymą iš Vakarų Kranto ir Gazos Ruožo importuojamiems vienžiedžiams (standartas) gvazdikams	6
	★ 2005 m. kovo 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 378/2005, dėl išsamių Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1831/2003 įgyvendinimo taisyklių, nustatančių Bendrijos etaloninės laboratorijos pareigas ir užduotis, susijusias su prašymais pašarų priedų leidimams gauti ⁽¹⁾	8
	★ 2005 m. kovo 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 379/2005, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1168/1999, nustatantį prekybos slyvomis standartus	16
	II Aktai, kurių skelbti neprivaloma	
	Komisija	
	2005/174/EB:	
	★ 2005 m. vasario 28 d. Komisijos sprendimas, nustatantis rekomendacines pastabas, papildančias Tarybos direktyvos 90/219/EEB dėl riboto genetiškai modifikuotų mikroorganizmų naudojimo II priedo B dalį (praneštas dokumentu Nr. K(2005) 413) ⁽¹⁾	20

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

2005/175/EB:

- ★ 2005 m. kovo 1 d. Komisijos rekomendacija, dėl koordinuotosios oficialios maisto produktų kontrolės programos 2005 m. ⁽¹⁾ 27

2005/176/EB:

- ★ 2005 m. kovo 1 d. Komisijos sprendimas, nustatantis šifruotą pranešimo apie gyvūnų ligas formą ir kodus, remiantis Tarybos direktyva 82/894/EEB (pranešta dokumentu Nr. K(2004) 993) ⁽¹⁾ 40

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 374/2005

2005 m. vasario 28 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 2007/2000 dėl išimtinių prekybos priemonių įvedimo šalims ir teritorijoms, dalyvaujančioms Europos Sąjungos stabilizacijos ir asociacijos procese ar su juo susijusioms

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 133 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Remdamasi Reglamentu (EB) Nr. 2007/2000⁽¹⁾ Bendrija padidino daugumos žemės ūkio produktų, įskaitant cukrų, importo iš atitinkamų šalių be maito apimtį.
- (2) Neriboto cukraus kiekio patekimas į rinką be maito paskatino tokį Vakarų Balkanų gamybos lygį, kuris nėra tvarus atsižvelgiant į numatomus pokyčius.
- (3) Importo režimo pakeitimas kiekvienai Vakarų Balkanų šaliai sudarys jų sektoriui galimybę pasirengti būtinam prisiderinimui prie realios ir ekonomiškai tvarios aplinkos, kartu leidžiant taikyti dabartines prekybos nuolaidas.
- (4) Reglamentą (EB) Nr. 2007/2000 reikėtų iš dalies keisti siekiant patikslinti, kad pagal autonomines priemones preferenciniam vyno importui į Bendriją iš Vakarų Balkanų taikomos tik tarifinės kvotos, o ne neribotas patekimas į rinką be maito,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2007/2000 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Atsižvelgiant į 3 ir 4 straipsniuose išdėstytas specialias nuostatas, produktus, kurių kilmės šalys yra Albanija, Bosnija ir Hercegovina bei Serbija ir Juodkalnija, įskaitant Kosovą, išskyrus klasifikuojamus Kombinuotosios nomenklatūros pozicijose Nr. 0102, 0201, 0202, 1604, 1701, 1702 ir 2204, leidžiama importuoti į Bendriją netaikant kiekybinių apribojimų arba lygiavėrcio poveikio priemonių ir atleidžiant nuo maitų bei lygiavėrcio poveikio mokėjimų.“;

b) pridedama ši dalis:

„3. Kombinuotosios nomenklatūros pozicijose Nr. 1701 ir 1702 klasifikuojamų cukraus produktų, kurių kilmės šalys yra Albanija, Bosnija ir Hercegovina bei Serbija ir Juodkalnija, įskaitant Kosovą, importui taikomos 4 straipsnyje numatytos nuolaidos.“.

2) 4 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Kombinuotosios nomenklatūros pozicijose Nr. 1701 ir 1702 klasifikuojamų cukraus produktų, kurių kilmės šalys yra Albanija, Bosnija ir Hercegovina bei Serbija ir Juodkalnija, įskaitant Kosovą, importui taikomos šios metinės tarifinės kvotos be maitų:

a) 1 000 tonų (gryno svorio) – cukraus produktams, kurių kilmės šalis yra Albanija;

b) 12 000 tonų (gryno svorio) – cukraus produktams, kurių kilmės šalis yra Bosnija ir Hercegovina;

c) 180 000 tonų (gryno svorio) – cukraus produktams, kurių kilmės šalis yra Serbija ir Juodkalnija, įskaitant Kosovą.“;

⁽¹⁾ OL L 240, 2000 9 23, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 607/2003 (OL L 86, 2003 4 3, p. 18).

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Jaučių jauniklių mėsos ir cukraus tarifinių kvotų įgyvendinimas“;

b) pridedama ši pastraipa:

„Išsamias Kombinuotosios nomenklatūros pozicijose Nr. 1701 ir 1702 klasifikuojamų cukraus produktų tarifinių kvotų įgyvendinimo taisykles, vadovaudamasi 2001 m. birželio 19 d. Reglamente (EB) Nr. 1260/2001 dėl

bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo 42 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, nustato Komisija (*).

(*) OL L 178, 2001 6 30, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 39/2004 (OL L 6, 2004 1 10, p. 16).“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. vasario 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

F. BODEN

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 375/2005**2005 m. kovo 4 d.****nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. kovo 5 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 4 d.

Komisijos vardu

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

⁽¹⁾ OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1947/2002 (OL L 299, 2002 11 1, p. 17).

PRIEDAS

prie 2005 m. kovo 4 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	052	107,2
	204	82,9
	212	123,3
	624	182,8
	999	124,1
0707 00 05	052	168,5
	068	159,6
	204	139,6
	999	155,9
0709 10 00	220	24,0
	999	24,0
0709 90 70	052	181,5
	204	149,3
	999	165,4
0805 10 20	052	59,3
	204	49,9
	212	52,8
	220	52,0
	421	41,6
	624	61,4
	999	52,8
0805 50 10	052	66,5
	220	76,3
	624	51,0
	999	64,6
0808 10 80	388	81,1
	400	112,5
	404	71,0
	508	77,7
	512	53,6
	528	71,0
	720	66,6
	999	76,2
	0808 20 50	052
388		70,0
400		92,1
512		85,3
528		65,6
720		45,1
999		94,4

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 2081/2003 (OL L 313, 2003 11 28, p. 11). Kodas „999“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 376/2005**2005 m. kovo 4 d.****sustabdantis sviesto supirkimą kai kuriose valstybėse narėse**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1255/1999 dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 1999 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2771/1999, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1255/1999 taikymo taisykles dėl intervencijos sviesto ir grietinėlės rinkoje ⁽²⁾, ypač į jo 2 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 2771/1999 2 straipsnyje numatyta, jog pastebėjusi, kad valstybėje narėje dvi savaites iš eilės rinkos kaina sudaro mažiau kaip 92 % intervencinės kainos arba yra lygi intervencinei kainai ar sudaro daugiau kaip 92 % minėtos kainos, Komisija atitinkamai pradeda arba sustabdo supirkimą toje valstybėje narėje.

- (2) Paskutinis valstybių narių, kuriose intervencija yra sustabdyta, sąrašas buvo paskelbtas Komisijos reglamente (EB) Nr. 337/2005 ⁽³⁾. Šį sąrašą reikėtų patikslinti atsižvelgiant į naujas rinkos kainas, apie kurias pranešė Prancūzija ir Jungtinė Karalystė pagal Reglamento (EB) Nr. 2771/1999 8 straipsnio nuostatas. Dėl aiškumo reikėtų tą sąrašą pakeisti ir Reglamentą (EB) Nr. 337/2005 panaikinti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1255/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytas sviesto supirkimas sustabdomas Belgijoje, Danijoje, Čekijos Respublikoje, Kipre, Vengrijoje ir Maltoje, Graikijoje, Liuksemburge, Nyderlanduose, Austrijoje, Slovakijoje, Slovėnijoje, Suomijoje ir Švedijoje.

2 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 337/2005 panaikinamas.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. kovo 5 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 4 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 48. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 186/2004 (OL L 29, 2004 2 3, p. 6).

⁽²⁾ OL L 333, 1999 12 24, p. 11. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2250/2004 (OL L 381, 2004 12 28, p. 25).

⁽³⁾ OL L 53, 2005 2 26, p. 24.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 377/2005

2005 m. kovo 4 d.

panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 72/2005, sustabdantį lengvatinio muitų tarifo ir atnaujinantį Bendrojo muitų tarifo taikymą iš Vakarų Kranto ir Gazos Ruožo importuojamiems vienažiedžiams (standartas) gvazdikams

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

tarifinių kvotų ir produktų, kuriems gali būti taikomos lengvatos, referencinių kiekių valdymą remiantis susitarimais su tam tikromis Viduržemio šalimis, bei panaikinančio Reglamentus (EB) Nr. 1981/94 ir (EB) Nr. 934/95⁽⁴⁾, įvestus lengvatinius maito tarifus.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1987 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 4088/87, nustatantį lengvatinių muitų tarifų tam tikriems gėlininkystės produktams, kurių kilmės šalis yra Kipras, Izraelis, Jordanija ir Marokas bei Vakarų Krantas ir Gazos Ruožas⁽¹⁾, taikymo tvarką, ypač į jo 5 straipsnio 2 dalies b punktą,

- (4) Todėl reikėtų panaikinti Reglamentą (EB) Nr. 72/2005 nuo to reglamento įsigaliojimo dienos nutariant, kad muitai, surinkti remiantis tuo reglamentu, galės būti atlyginti pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą⁽⁵⁾, ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas⁽⁶⁾, nuostatas.

kadangi:

- (1) Po 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimo dėl Europos bendrijos ir Palestinos išsivadavimo organizacijos (PIO) susitarimo pasikeičiant laiškais sudarymo Vakarų Kranto ir Gazos Ruožo Palestinos valdžios naudai dėl abipusių liberalizavimo priemonių ir EB-Palestinos valdžios laikinojo asociacijos susitarimo 1 ir 2 protokolų pakeitimo naujais protokolais⁽²⁾ nuo 2005 m. sausio 1 d. nebėra būtina nustatyti minimalias įvežimo kainas iš Vakarų Kranto ir Gazos Ruožo įvežamoms rožėms ir gvazdikams, nes visiems importuojamiems kiekiams, neviršijantiems tarifinių kvotų ribų, yra taikomi lengvatiniai tarifai.

- (5) Kai nevyksta Gyvų augalų ir gėlininkystės produktų vadybos komiteto posėdžiai, Komisija turi imtis šių priemonių,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 72/2005 panaikinamas nuo 2005 m. sausio 18 dienos.

- (2) Tačiau šios kainos vis dėlto buvo apskaičiuotos ir pagal šiuos apskaičiavimus buvo priimtas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 72/2005⁽³⁾.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2005 m. kovo 5 d.

- (3) Todėl reikia atstatyti 2001 m. balandžio 9 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 747/2001, numatančio Bendrijos

⁽⁴⁾ OL L 109, 2001 4 19, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2279/2004 (OL L 396, 2003 12 31, p. 38).

⁽⁵⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁶⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2286/2003 (OL L 343, 2003 12 31, p. 1).

⁽¹⁾ OL L 382, 1987 12 31, p. 22. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1300/97 (OL L 177, 1997 7 5, p. 1).

⁽²⁾ OL L 2, 2005 1 5, p. 4.

⁽³⁾ OL L 14, 2005 1 18, p. 13.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 4 d.

Komisijos vardu
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
*Generalinis direktorius žemės ūkio ir
kaimo plėtros reikalams*

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 378/2005

2005 m. kovo 4 d.

dėl išsamių Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1831/2003 įgyvendinimo taisyklių, nustatančių Bendrijos etaloninės laboratorijos pareigas ir užduotis, susijusias su prašymais pašarų priedų leidimams gauti

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

- (5) Reikia nustatyti tikslų įvertinimo ataskaitos, kurią BEL turi pateikti Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba), pateikimo laiką siekiant užtikrinti Reglamente (EB) Nr. 1831/2003 numatytų procedūrų laikymąsi.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

- (6) BEL turėtų būti įgaliota imti mokesčių iš pareiškėjų, kad galėtų padengti sąnaudas, patiriamas atliekant BEL ir nacionalinių etalonių laboratorijų konsorciumo pareigas ir užduotis.

atsižvelgdama į 2003 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentą (EB) Nr. 1831/2003 dėl priedų, skirtų naudoti gyvūnų mityboje⁽¹⁾, ypač į jo 7 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą ir 21 straipsnio trečiąją pastraipą,

- (7) Nacionalinės etaloninės laboratorijos turėtų būti laboratorijų, padedančių BEL, konsorciumo dalimi tik tada, jei jos atitinka konkrečius reikalavimus, kad galėtų tinkamai vykdyti Reglamente (EB) Nr. 1831/2003 apibrėžtas pareigas ir užduotis. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama kreiptis į Komisiją dėl tokių laboratorijų paskyrimo.

kadangi:

- (1) Reglamentas (EB) Nr. 1831/2003 nustato pašarų papildų teikimo į rinką ir naudojimo gyvūnų mityboje tvarką. Jis numato, kad bet kuris asmuo, siekiantis gauti leidimą pašarų priedui ar naujam pašarų priedo naudojimui būdai, turi pateikti Komisijai prašymą Reglamente nustatyta tvarka (toliau – prašymas).

- (8) Siekiant užtikrinti efektyvią konsorciumo veiklą, būtina paskirti laboratoriją pranešėją (*rapporteur laboratory*), kad būtų galima atlikti pradinį analizės metodo (-ų) įvertinimą kiekvienam atskiram prašymui, ir aiškiai nustatyti laboratorijų pranešėjų ir kitų konsorciume dalyvaujančių laboratorijų pareigas ir užduotis.

- (2) Reglamentas (EB) Nr. 1831/2003 nustato, kad Bendrijos etaloninė laboratorija (BEL) turi vykdyti tam tikras pareigas ir užduotis, apibrėžtas to reglamento II priede. Jame taip pat nustatoma, kad Bendrijos etaloninė laboratorija turi būti Komisijos Jungtinis tyrimų centras (JTC) ir nacionalinių etalonių laboratorijų konsorciumas jai gali padėti vykdyti tame priede apibrėžtas užduotis.

- (9) Būtina nustatyti specialias procedūras atvejams, kai prašyme pateiktų duomenų nepakanka analizės metodo (-ų) išbandymui ar įteisinimui.

- (3) Vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1831/2003, reikia priimti išsamias taisykles, reglamentuojančias to reglamento II priedo nuostatų įgyvendinimą, įskaitant BEL pareigų ir užduočių praktines sąlygas, bei atitinkamai pataisyti priedą.

- (10) Siekiant stabilumo ir veiksmingumo bei siekiant užtikrinti, kad konsorciumo veikla būtų efektyvi, reikia paskirti konsorciume dalyvaujančias nacionalines etalonių laboratorijas.

- (4) Be to, vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 1831/2003, prašyme pateiktini mėginiai turėtų atitikti konkrečius reikalavimus atsižvelgiant į BEL pareigas ir užduotis.

- (11) Santykiai tarp konsorciumo narių turėtų būti apibrėžti jų tarpusavio sutartimi. Šiam tikslui BEL gali parengti rekomendacijas pareiškėjams ir konsorciume dalyvaujančioms laboratorijoms.

- (12) Šiame reglamente išdėstytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę.

⁽¹⁾ OL L 268, 2003 10 18, p. 29.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Reglamento objektas ir taikymo sritis

Šiame reglamente išdėstytos išsamios Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 įgyvendinimo taisyklės dėl:

- a) prašymų pašarų priedų leidimams gauti ar naujam pašarų priedo naudojimo būdui, kaip numatyta to reglamento 4 straipsnio 1 dalyje (toliau – prašymas), ir
- b) Bendrijos etaloninės laboratorijos (toliau – BEL) pareigų ir užduočių.

2 straipsnis

Sąvokos

Šiame reglamente taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:

- a) „etaloninis mėginys“ – tai pašarų priedo reprezentatyvus mėginys, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 7 straipsnio 3 dalies f punkte, kuris yra prašymo objektas;
- b) „analizės metodas“ – tai pašaruose esančių pašarų priedų aktyviųjų medžiagų ir, kur įmanoma, jų likučio (-ių) ar metabolito (-ų) koncentracijos maiste, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 7 straipsnio 3 dalies c punkte, nustatymo procedūra;
- c) „analizės metodo įvertinimas“ – tai išsamus prašyme aprašyto analizės metodo protokolo, įskaitant mokslinės literatūros, tačiau nebūtinai eksperimentinio darbo, įvertinimas;
- d) „analizės metodo išbandymas“ – tai analizės metodo taikymas laboratorijoje ir rezultatų palyginimas su prašyme aprašytaisiais;
- e) „analizės metodo įteisinimas“ – tai procesas, kuriuo siekiama įrodyti, kad analizės metodas tinka numatytam tikslui, atliekant palyginamąjį tyrimą pagal ISO 5725-1 ar 6 arba remiantis kitomis tarptautiniu mastu suderintomis metodų įteisinimui taikomomis rekomendacijomis, grindžiamomis palyginamaisiais tyrimais;

f) „pašarų bandymų medžiaga“ – tai pašarų arba premiksų mėginys, kurio sudėtyje yra arba nėra prašymo objektu esančio pašarų priedo, skirtas eksperimentiniams analizės metodo tyrimams, siekiant nustatyti pašaro papildus pašaruose ir (arba) premiksuose;

g) „maisto bandymų medžiaga“ – tai maisto mėginys, paimtas iš gyvūno, šerto pašaru, kurio sudėtyje yra arba nėra prašymo objektu esančio pašarų priedo, skirtas eksperimentiniams analizės metodo tyrimams siekiant nustatyti pašarų papildus likučiuose ar metabolituose.

3 straipsnis

Etaloniniai mėginiai

1. Bet kuris prašymą pateikiantis asmuo turi atsiųsti etaloninius mėginius:

a) tokios formos, kokia pareiškėjas ketina pateikti pašarų papildus į rinką, arba

b) kurie gali būti lengvai konvertuojami į formą, kokia pareiškėjas ketina pateikti pašarų papildus į rinką.

2. Kartu su trimis etaloniniais mėginiais pateikiamas raštiškas pareiškėjo patvirtinimas, kad sumokėtas 4 straipsnio 1 dalyje numatytas mokestis.

3. BEL prašymu pareiškėjas pateikia su mėginiais susijusias maisto ir (arba) pašarų bandymų medžiagas.

4 straipsnis

Mokestis

1. Už kiekvieną prašymą BEL iš pareiškėjo ima 3 000 EUR dydžio mokestį (toliau – mokestis).

2. BEL panaudoja iš šio mokesčio gautas pajamas, kad padengtų sąnaudas, patirtas vykdant pareigas ir užduotis, kaip nurodyta Reglamento EB Nr. 1831/2003 II priede, ypač to priedo 2 straipsnio 1–3 punktuose išvardytas sąnaudas.

3. 1 punkte minimo mokesčio suma gali būti koreguojama kartą per metus, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 22 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Koreguojant sumą, atsižvelgiama į patirtį, sukauptą taikant šį reglamentą, ir ypač į galimybę nustatyti skirtingo dydžio mokesčius už skirtingų tipų prašymus.

*5 straipsnis***BEL rengiamos įvertinimo ataskaitos**

1. BEL pateikia Europos maisto saugos tarnybai (toliau – Tarnyba) išsamią įvertinimo ataskaitą apie kiekvieną prašymą per tris mėnesius nuo galiojančio prašymo gavimo, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 8 straipsnio 1 dalyje, ir mokesčio sumokėjimo. Tačiau, jei BEL mano, kad prašymas yra labai sudėtingas, ji gali dar mėnesiu pratęsti šį terminą. BEL informuoja Komisiją, Tarnybą ir pareiškėją, jei šis terminas pratęsiamas.
2. 1 punkte minimoje įvertinimo ataskaitoje turi būti nurodyta:
 - a) įvertinimas, ar prašyme pateiktuose duomenyse nurodyti analizės metodai tinkami naudoti oficialiai kontrolei;
 - b) informacija, ar analizės metodo išbandymas laikomas reikalingu;
 - c) informacija, ar analizės metodo įteisinimas atliekant palyginamąjį tyrimą laikomas reikalingu.

II SKYRIUS

NACIONALINĖS ETALONINĖS LABORATORIJOS*6 straipsnis***Nacionalinės etaloninės laboratorijos**

1. Atliekant Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 II priedo 2 straipsnio 2 ir 4 dalyse bei 3 straipsnyje numatytas užduotis, BEL padeda nacionalinių etaloninių laboratorijų konsorciumas (toliau – konsorciumas).
2. Konsorciume gali dalyvauti nacionalinės etaloninės laboratorijos, atitinkančios I priede išvardytus reikalavimus. II priede išvardytos laboratorijos šiuo reglamentu paskiriamos konsorciume dalyvaujančiomis nacionalinėmis etaloninėmis laboratorijomis.
3. Konsorciumo nariai, įskaitant BEL, sudaro sutartį, kuria apibrėžiami jų tarpusavio santykiai, ypač finansiniuose reikaluose. Visų pirma sutartyje gali būti konkrečiai numatoma, kad BEL turi paskirstyti mokesčių, kuriuos ji gauna, dalį kitiems konsorciumo nariams. Pagal šią sutartį BEL gali parengti 12 straipsnyje numatytas rekomendacijas konsorciumo nariams.
4. Valstybės narės gali pateikti prašymus Komisijai paskirti papildomas nacionalines etalonines laboratorijas dalyvauti konsorciume. Jei ji laiko, kad tokios laboratorijos atitinka I

priede išdėstytus reikalavimus, Komisija pakoreguoja II priedo sąrašą pagal Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 22 straipsnio 2 dalyje nustatytą tvarką. Ta pati tvarka taikoma, jei valstybė narė nori iš konsorciumo atšaukti vieną iš savo nacionalinių etaloninių laboratorijų. Bet kokiems pokyčiams konsorciume atspindėti koreguojami konsorciumo narių sutartiniai įsipareigojimai.

*7 straipsnis***Laboratorijos pranešėjos**

1. Kiekvienam prašymui BEL skiria vieną laboratoriją, kad ji atliktų laboratorijos pranešėjos vaidmenį (toliau – laboratorija pranešėja).

Pati BEL taip pat gali atlikti laboratorijos pranešėjos vaidmenį nagrinėjant prašymus.
2. Skirdama laboratoriją pranešėją, BEL atsižvelgia į laboratorijos kompetenciją, patirtį ir darbo krūvį.
3. Per 20 dienų nuo pradinės įvertinimo ataskaitos, numatytos 8 straipsnio 2 dalies a punkte, gavimo datos laboratorijos siunčia komentarus laboratorijai pranešėjai.

*8 straipsnis***Laboratorių pranešėjų pareigos ir užduotys**

Laboratorijos pranešėjos atsakingos už:

- a) pradinės įvertinimo ataskaitos dėl kiekviename prašyme pateiktų duomenų projekto parengimą ir jo pateikimą kitoms laboratorijoms, kad šios galėtų pateikti savo komentarus;
- b) iš kitų laboratorijų gautų komentarų surinkimą ir pataisytos įvertinimo ataskaitos parengimą;
- c) pataisytos įvertinimo ataskaitos pateikimą BEL laiku, kad BEL galėtų pateikti išsamią įvertinimo ataskaitą Tarnybai laikydamasi 5 straipsnio 1 dalyje numatytų terminų.

*9 straipsnis***Konsorciume dalyvaujančių laboratorijų pareigos ir užduotys**

1. Konsorciume dalyvaujančios laboratorijos turi prisidėti rengiant laboratorijos pranešėjos pateikiamą pradinę įvertinimo ataskaitą, per 20 dienų nuo pradinės ataskaitos gavimo siųsdamos laboratorijai pranešėjai savo komentarus.

2. Iki kiekvienų metų sausio 30 d. kiekviena laboratorija nurodo BEL apytikrų skaičių prašymų, kurių atžvilgiu ta laboratorija mano esanti pajėgi atlikti laboratorijos pranešėjos vaidmenį tais metais. BEL kiekvienais metais visoms laboratorijoms pateikia pateiktų prašymų apytikrų skaičių suvestinę.

III SKYRIUS

ANALIZĖS METODŲ IŠBANDYMAS IR ĮTEISINIMAS, ATSKAITOMYBĖ IR REKOMENDACIJOS

10 straipsnis

Analizės metodų išbandymas ir įteisinimas

1. Tarnybai skirtoje įvertinimo ataskaitoje, kaip numatyta 5 straipsnio 2 dalyje, BEL, jei mano, kad tai reikalinga, nurodo pareiškėjui ir Komisijai bei jiems praneša apie:

- a) analizės metodų išbandymą;
- b) analizės metodų įteisinimą.

Tuo pačiu BEL pateikia pareiškėjui dokumentą, kuriame apibūdinamas darbas, kurį konsorciumas turi atlikti, nurodomas darbo grafikas ir pareiškėjo mokėtino specialaus mokesčio apytikslė suma. Pareiškėjas informuoja BEL apie savo pritarimą šiam dokumentui per 15 dienų nuo pranešimo gavimo.

2. Per 30 dienų nuo išbandymo ir įvertinimo rezultatų pateikimo BEL, Tarnybai skirtą ataskaitą, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalyje, BEL papildo priedu, kuriame aprašomi 1 punkte numatytos tvarkos taikymo rezultatai.

11 straipsnis

Atskaitomybė

BEL atsakinga už kiekvienų metų veiklos įgyvendinant šį reglamentą metinės ataskaitos parengimą ir pateikimą Komisijai. Konsorciumas turi prisidėti rengiant šią metinę ataskaitą.

BEL gali surengti metinį konsorciumo dalyvių susitikimą, skirtą metinei ataskaitai parengti.

12 straipsnis

Rekomendacijos

1. BEL gali parengti rekomendacijas pareiškėjams dėl:
 - a) etaloninių mėginių;
 - b) analizės metodų išbandymo, ypač dėl tam tikrų kriterijų, nustatančių, kada gali prireikti tokio išbandymo;
 - c) analizės metodų įteisinimo, ypač dėl tam tikrų kriterijų, nustatančių, kada gali prireikti tokio įteisinimo.
2. BEL parengia išsamias rekomendacijas laboratorijoms, įskaitant laboratorijų pranešėjų paskyrimo kriterijus.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 pakeitimai

Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 II priedo 2 ir 3 punktai pakeičiami šio reglamento III priedo tekstu.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 4 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys

I PRIEDAS

Reikalavimai dalyvaujančioms laboratorijoms, kaip nurodyta 8 straipsnyje

Konsorciume dalyvaujančios laboratorijos turi atitikti šiuos minimalius reikalavimus:

- a) turi būti pasiūlytos valstybės narės kaip nacionalinės etaloninės laboratorijos dalyvauti Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 II priede minimo konsorciumo veikloje;
- b) turėti tinkamai kvalifikuotų darbuotojų, kurie yra gavę tinkamą pasirengimą analizės metodų, taikomų pašarų papildams, srityje;
- c) turėti reikiamą įrangą pašarų papildų, ypač tų, kurių atžvilgiu atliekamos šiame reglamente numatytos užduotys, analizei atlikti;
- d) turėti tinkamą administracinę infrastruktūrą;
- e) turėti pakankamus duomenų apdorojimo pajėgumus, leidžiančius rengti technines ataskaitas ir užtikrinančius greitą ryšį su kitomis konsorciume dalyvaujančiomis laboratorijomis;
- f) garantuoti, kad jų darbuotojai laikosi konfidencialumo klausimų, rezultatų ar informacijos, susijusios su prašymų leidimams gauti, pateiktų laikantis Reglamento (EB) Nr. 1831/2003, ypač to reglamento 18 straipsnyje nurodytos informacijos, atžvilgiu;
- g) turi turėti pakankamai žinių apie laboratorijų darbe taikomus tarptautinius standartus ir praktiką;
- h) turi būti akredituotos arba pradėjusios akreditavimo procesą pagal tarptautinius standartus, pavyzdžiui, ISO 17025.

II PRIEDAS

Bendrijos etaloninė laboratorija ir nacionalinių etaloninių laboratorijų konsorciumas, kaip nurodyta 6 straipsnio 2 dalyje**BENDRIJOS ETALONINĖ LABORATORIJA**

Joint Research Centre of the European Commission. Institute for Reference Materials and Measurements. Geel, Belgium.

VALSTYBIŲ NARIŲ NACIONALINĖS ETALONINĖS LABORATORIJOS**Belgique/België**

- Federaal Voedingslabo Tervuren (FAVV), Tervuren,
- Vlaamse Instelling voor Technogisch Onderzoek (VITO), Mol;

Česká republika

- Central Inst. Superv. Test. Agriculture, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (ÚKZÚZ), Praha;

Danmark

- Plantedirektoratets Laboratorium, Lyngby;

Deutschland

- Schwerpunktlabor Futtermittel des Bayerischen Landesamtes für Gesundheit und Lebensmittelsicherheit (LGL). Oberschleißheim;
- Landwirtschaftliche Untersuchungs- und Forschungsanstalt (LUF) Speyer. Speyer;
- Sächsische Landesanstalt für Landwirtschaft. Fachbereich 8 — Landwirtschaftliches Untersuchungswesen. Leipzig;
- Thüringer Landesanstalt für Landwirtschaft (TLL). Abteilung Untersuchungswesen. Jena;

Eesti

- Põllumajandusuuringute Keskus (PMK), Jäädide ja saasteainete labor, Saku, Harjumaa,
- Põllumajandusuuringute Keskus (PMK), Taimse materjali analüüsi labor, Saku, Harjumaa;

España

- Laboratorio Arbitral Agroalimentario, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, Madrid.
- Laboratori Agroalimentari, Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Generalitat de Catalunya, Cabrils.

France

- Laboratoire de Rennes, direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes (DGCCRF), Rennes;

Ireland

- The State Laboratory, Dublin;

Italia

- Istituto Superiore di Sanità. Dipartimento di Sanità alimentare ed animale, Roma.
- Centro di referenza nazionale per la sorveglianza ed il controllo degli alimenti per gli animali (CReAA), Torino.

Κύπρος

- Feedingstuffs Analytical Laboratory, Department of Agriculture, Nicosia;

Latvija

- Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs (VVMDC), Rīga;

Lietuvos

- Nacionalinė veterinarijos laboratorija, Vilnius,
- Klaipėdos apskrities VMVT laboratorija, Klaipėda;

Luxembourg

— Laboratoire de contrôle et d'essais — ASTA, Ettelbrück;

Magyarország

— Országos Mezőgazdasági Minőség Intézet (OMMI) Központi Laboratórium, Budapest;

Nederland

— RIKILT- Instituut voor Voedselveiligheid, Wageningen,
— Rijkinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Bilthoven;

Österreich

— Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit (AGES), Wien;

Polska

— Instytut Zootechniki w Krakowie, Krajowe Laboratorium Pasz, Lublin,
— Państwowy Instytut Weterynaryjny, Puławy;

Portugal

— Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Lisboa.

Slovenija

— Univerza v Ljubljani. Veterinarska fakulteta, Nacionalni veterinarski inštitut, Enota za patologijo prehrane in higieno okolja, Ljubljana,
— Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana;

Slovensko

— Skúšobné laboratórium – oddelenie analýzy krmív, Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky, Bratislava.

Suomi/Finland

— Kasvintuotannon tarkastuskeskus/Kontrollcentralen för växtproduktion (KTTK). Vantaa/Vanda;

Sverige

— Foderavdelningen, Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA), Uppsala.

United Kingdom

— The Laboratory of the Government Chemist, Teddington.

ELPA ŠALIŲ NACIONALINĖS ETALONINĖS LABORATORIJOS

Norway

— LabNett AS, Agricultural Chemistry Laboratory, Stjørdal.

III PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1831/2003 II priedo 2 ir 3 punktų pakeitimo tekstas

„2. Nacionalinių etaloninių laboratorijų konsorciumas gali padėti Bendrijos etaloninei laboratorijai vykdyti šiame priede numatytas pareigas ir atlikti užduotis.

BEL atsakinga už:

- 2.1. pašarų priedų mėginių, kuriuos pareiškėjas atsiuntė, kaip numatyta 7 straipsnio 3 dalies f punkte, gavimą, laikymą ir priežiūrą;
 - 2.2. pašarų priedų analizės metodo ir kitų atitinkamų su juo susijusių analizės metodų įvertinimą, remiantis prašymuose pašarų priedų leidimams gauti pateiktais duomenimis, įvertinant metodo tinkamumą oficialiai kontrolei, atsižvelgiant į 7 straipsnio 4 ir 5 dalyse minimų įgyvendinimo taisyklių reikalavimus ir 7 straipsnio 6 dalyje minimas Tarybos rekomendacijas;
 - 2.3. išsamios įvertinimo ataskaitos apie šiame priede nurodytų pareigų ir užduočių rezultatus pateikimą;
 - 2.4. kai reikia, analizės metodo (-ų) išbandymą.
3. BEL atsakinga už priedų analizės metodo (-ų) įteisinimo koordinavimą pagal Reglamento (EB) Nr. 378/2005 (*) 10 straipsnyje numatytą tvarką. Ši užduotis gali pareikalauti parengti maisto ar pašarų bandymų medžiagą.
 4. BEL teikia Komisijai mokslinę ir techninę pagalbą, ypač tais atvejais, kai valstybės narės užginčija analizės, susijusios su šiame priede išvardytomis pareigomis ir užduotimis, rezultatus, nepažeidžiant jokios funkcijos, kuri jai nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 (***) 11 ir 32 straipsniuose.
 5. Komisijai paprašius, BEL taip pat gali būti atsakinga už specialaus analitinio ar kitokio susijusio tyrimo atlikimą būdu, kuris panašus į 2 punkte apibrėžtas pareigas ir užduotis. Tai gali būti ypač taikytina esamiems produktams, apie kuriuos pranešama pagal 10 straipsnį ir kurie yra įtraukti į registrą, bei terminui, iki kurio pateikiami prašymai leidimui gauti pagal 10 straipsnio 2 dalį.
 6. BEL atsakinga už bendrą nacionalinių etaloninių laboratorijų konsorciumo koordinavimą. BEL užtikrina, kad laboratorijoms būtų pateikti svarbūs duomenys, susiję su prašymais.
 7. Nepažeidžiant Bendrijos etaloninės laboratorijos pareigų, išdėstytų Reglamento (EB) Nr. 882/2004 32 straipsnyje, BEL gali sukurti ir tvarkyti analizės metodus, kuriuos galima naudoti pašarų papildų kontrolei, duomenų bazę ir leisti ja naudotis valstybių narių oficialios kontrolės laboratorijoms ir kitoms suinteresuotoms šalims.

(*) OL L 59, 2005 3 5, p. 8.

(**) OL L 165, 2004 4 30, p. 1. Klaidų ištaisymas OL L 191, 2004 5 28, p. 1.“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 379/2005**2005 m. kovo 4 d.****iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1168/1999, nustatantį prekybos slyvomis standartus**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) 2004 m. kovo 23 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 537/2004, pritaikančiu keletą reglamentų, susijusių su šviežių vaisių ir daržovių rinka, dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo į Europos Sąjungą⁽²⁾, į neišsamų stambiavaisių *Prunus domestica* veislių sąrašą buvo įtrauktos dar keletas veislių pakeičiant Komisijos reglamento (EB) Nr. 1168/1999⁽³⁾ priedo priedėlį. Tačiau naujajame priedėlyje nėra prieš pakeitimus buvusio neišsamaus stambiavaisių *Prunus salicina* veislių sąrašo, pateikto atsižvelgiant į Jungtinių tautų Europos

ekonomikos komisijos rekomendaciją atskirti *Prunus domestica* ir *Prunus salicina* veisles. Siekiant skaidrumo pasaulio rinkoje, minėtas sąrašas turėtų būti atnaujintas.

(2) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1168/1999 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

(3) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Šviežių vaisių ir daržovių vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1168/1999 priedo priedėlis iš dalies keičiamas taip, kaip nurodyta šio reglamento priede.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 4 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 297, 1996 11 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 47/2003 (OL L 7, 2003 1 11, p. 64).

⁽²⁾ OL L 86, 2004 3 24, p. 9.

⁽³⁾ OL L 141, 1999 6 4, p. 5. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 907/2004 (OL L 163, 2004 4 30, p. 50).

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 1168/1999 priedas iš dalies keičiamas taip:

1. Lentelės pavadinimas pakeičiamas taip:

„1. **Neišsamus stambiavaisių *Prunus domestica* veislių sąrašas**“

2. Įterpiamas šis tekstas:

„2. **Neišsamus stambiavaisių *Prunus salicina* veislių sąrašas**“

Atmaina ir (arba) Veislė komercinis pavadinimas	Sinonimai
Allo	
Andy's Pride	
Angeleno	
Autumn Giant	
Autumn Pride	
Beaut Sun	
Beauty	Beaty
Bella di Barbiano	
Black Amber	
Black Beaut	
Black Gold	
Black Rosa	
Black Royal	
Black Star	
Black Sun	
Burbank	
Burmosa	
Calita	
Casselman	Kesselman
Catalina	
Celebration	
Centenaria	
Del Rey Sun	
Delbarazur	
Dólar	
Eclipse	
Eldorado	
Eric Sun	
Flavor King	
Formosa	
Fortune	
Friar	
Frontier	
Gavearli	
Gaviota	
Globe Sun	
Goccia d'Oro	
Golden Japan	Shiro

Veislė Atmaina ir (arba) komercinis pavadinimas	Sinonimai
Golden King	
Golden Kiss	
Golden Plum	
Goldsweet 4	
Grand Rosa	
Green Sun	
Hackman	
Harry Pickstone	
Howard Sun	
Kelsey	
Lady Red	
Lady West	
Laetitia	
Laroda	
Larry Ann	Larry Anne, Tegan Blue, Freedom
Late Red	
Late Santa Rosa	
Linda Rosa	
Mariposa	Improved Satsuma, Satsuma Improved
Methley	
Midnight Sun	
Morettini 355	Cœur de Lion
Narrabeen	
Newyorker	
Nubiana	
Obilnaja	
October Sun	
Original Sun	
Oro Miel	
Ozark Premier	Premier
Pink Delight	
Pioneer	
Queen Ann	
Queen Rosa	
Red Beaut	
Red Rosa	
Red Sweet	
Redgold	
Redroy	
Reubennel	Ruby Nel
Royal Black	
Royal Diamond	
Royal Garnet	
Royal Star	
Roysum	

Veislė Atmaina ir (arba) komercinis pavadinimas	Sinonimai
Ruby Blood Ruby Red Sangue di Drago Santa Rosa Sapphire Satsuma Simka Sir Prize Songold Southern Belle Southern Pride Souvenir Souvenir II Spring Beaut Starking Delicious Stirling Suplumeleven Suplumthirteen Suplumtwelve Susy TC Sun Teak Gold Top Black Tracy Sun Wickson Yakima Yellow Sun Zanzi Sun“	Akihime

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. vasario 28 d.

nustatantis rekomendacines pastabas, papildančias Tarybos direktyvos 90/219/EEB dėl riboto genetiškai modifikuotų mikroorganizmų naudojimo II priedo B dalį

(praneštas dokumentu Nr. K(2005) 413)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/174/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1990 m. balandžio 23 d. Tarybos direktyvą 90/219/EEB dėl riboto genetiškai modifikuotų mikroorganizmų naudojimo⁽¹⁾, ypač į jos II priedo B dalies įvadinę pastraipą,

pasikonsultavusi su Europos maisto saugos tarnyba⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Direktyvos 90/219/EB II priedo B dalyje išdėstytų kriterijų privaloma laikytis tam, kad būtų sukurti žmonių sveikatai ir aplinkai saugūs genetiškai modifikuoti organizmai (GMM) ir kad jie būtų tinkami įtraukti į tos direktyvos C priedą.
- (2) Šių kriterijų taikymą reikėtų supaprastinti, numatant valstybėms narėms skirtas rekomendacines pastabas kaip pagalbą, užtikrinančią, kad nacionalinės kompetentingos institucijos atitinkamai atliks savo išankstinį įvertinimą ir pateiks vartotojams atitinkamą informaciją dokumentų forma.

- (3) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka komiteto, įsteigto pagal Direktyvos 90/219/EEB 21 straipsnį, nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šio sprendimo priede išdėstytos rekomendacinės pastabos naudojamos papildyti Direktyvos 90/219/EEB II priedo B dalį.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. vasario 28 d.

Komisijos vardu
Stavros DIMAS
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 117, 1990 5 8, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽²⁾ Europos maisto saugos tarnybos leidžiamas žurnalas (2003) 18, 1–15.

PRIEDAS

Rekomendacinės pastabos, papildančios Direktyvos 90/219/EEB II priedo B dalį

IVADAS

GMM tipai laikomi tinkamais įtraukti į II priedo C dalį tik tokiu atveju, jei laikomasi bendrųjų ir specialiųjų kriterijų, išdėstytų II priedo B dalyje.

Visi GMM, įtraukti į II priedo C dalį, bus paskelbti oficialiajame leidinyje, kartu pateikiant atitinkamus GMM identifikavimo ypatumus arba nuorodų šaltinius. Kai svarstoma, kokį GMM tipą galima įtraukti į II priedo C dalį, reikia atsižvelgti į visus komponentus ir, jei svarbu, į GMM kūrimo procesą. Reikėtų pažymėti, kad nors privaloma atsižvelgti į visus aspektus, vertinant pagal II priedo B dalies kriterijus bus svarbūs tik GMM ypatumai. Jei visi GMM komponentai bus atskirai apsvarstyti ir laikomi saugiais, tai bus laikoma, kad GMM atitinka saugumo kriterijus. Tačiau nepakanka tiesiog laikytis tokios nuostatos, o būtina atlikti kruopštų tyrimą.

Jei GMM gaunami kaip baigtinių GMM gamybos tarpiniai organizmai, tai šiuos tarpinius organizmus taip pat reikia įvertinti pagal II priedo B dalyje išdėstytus kriterijus, kiekvienam tipui, kuriam turi būti taikoma išimtis, ir šitaip suteikiant *de facto* išimtį dėl priimtino riboto naudojimo. Valstybės narės privalo užtikrinti vartotojų naudojimąsi šiomis rekomendacijomis tam, kad būtų lengviau laikytis tų kriterijų rengiant dokumentus, įrodančius GMM tipų, kurie turi būti įtraukti į II priedo C dalį, saugumą žmonių sveikatai ir aplinkai, o kompetentingos nacionalinės institucijos galėtų įvertinti atitiktį.

Dokumentuose reikėtų pateikti išsamius ir motyvuotus įrodymus, kuriais remdamosi valstybės narės galėtų nustatyti, apie teiginių dėl GMM saugą pagrįstumą. Kai abejojama mokslinių tyrimų rezultatais ir kai turima įrodymų, kad kriterijams, kuriuos atitiks GMM, bus taikoma išimtis, reikėtų laikytis atsargumo požiūrio.

Palankiai įvertinus kriterijų laikymąsi, šiuos dokumentus gavusi kompetentinga nacionalinė institucija juos siunčia Komisijai, kuri savo ruožtu konsultuojasi su komitetu, įsteigtu pagal šios direktyvos 21 straipsnį, dėl svarstomų GMM įtraukimo į II priedo C dalį. Naudojamų sąvokų apibrėžimai yra išdėstyti I priedėlyje.

1. BENDRIEJI KRITERIJAI**1.1. Kamieno patikrinimas ir patvirtinimas**

Kamieno tapatybę reikėtų nustatyti ir patvirtinti, o GMM vektoriaus arba įterpiamos geno dalies baigtinė struktūra ir funkcija turi būti tinkamai apibūdinta. Išsamus kamieno aprašymas (įskaitant genetinių modifikacijų aprašymą) pateikia vertingos informacijos, atliekant saugos įvertinimą. Reikėtų suvokti taksonominį giminingumą su glaudžiai susijusiais žinomais žalingais mikroorganizmais, ir šitaip būtų gaunama informacija apie galimas žalingas paprastai neatsiskleidžiančias savybes, atsirandančias dėl genetinės modifikacijos. Eukariotinių ląstelių ir audinių kultūrų sistemoms tapatybę reikėtų nustatyti pagal tarptautines klasifikavimo sistemas (pagal Amerikos kultūrų tipų kolekciją (ATCC) ar kitas sistemas).

Reikėtų ieškoti atitinkamos literatūros apie kilmę, saugos įrašus, taksonominius duomenis, fenotipinius ir genetinius žymenis, pvz., *Bergeys* bakterijų nustatymo metodų vadovo, mokslinių straipsnių ir žurnalų bei informacijos apie pagrindines komercines DNR tiekiančias bendroves. Naudingą informaciją taip pat galima gauti iš kultūrų kolekcijų ir kultūrų kolekcijų organizacijų, tokių kaip Pasaulio kultūrų kolekcijų federacija (WFCC), skelbianti pasaulio mikroorganizmų kultūrų kolekcijų katalogą. Taip pat reikėtų atsižvelgti į pagrindines Europos kultūrų kolekcijas, kuriose yra platus mikroorganizmų spektras. Išskyrus naują dar nepakankamai išsamiai iširtą izoliatą arba kamieną, bet kokie neatsakyti klausimai bus išspręsti, atlikus GMM identifikavimo testus. Tokie klausimai galėtų iškilti, kai GMM kamienas labai skiriasi nuo jo tėvinio kamieno, pavyzdžiui, jei jis buvo gautas suliejant ląsteles arba daug kartų jas genetiškai modifikuojant.

Kai būtina atlikti testus, kuriais patvirtinama kamieno tapatybė, gali būti atliekami morfologijos, dažymosi, elektroninės mikroskopijos, serologiniai, mitybiniai testai, pagrįsti mitybinių medžiagų suvartojimu ir (arba) skaldymu, baltymų bei riebiųjų rūgščių tipo nustatymas, izofermentinė analizė, G+C porų skaičiaus, išreiškiamo procentais, nustatymas, DNR/RNR "pirštų antspaudų" analizė, taksonui būdingų DNR/RNR sekų padauginimas, genų mėginių tyrimas, hibridizavimas su DNR specifiniais RN mėginiais ir DNR/RNR sekos nustatymas. Tokių testų rezultatus reikia užregistruoti dokumentuose.

GMM genus galima sėkmingai identifikuoti, kai yra žinoma visa vektoriaus ir įsiterpiančios sekos nukleotidų seka. Tuomet galima atsižvelgti į kiekvieno genetinio vieneto atliekamą funkciją. Kai įmanoma, vektoriaus ir įsiterpiančios sekos dydį reikia apriboti iki numatytą funkciją skirtų atlikti geno sekų dydžio. Šitai sumažinama užmaskuotų funkcijų sukūrimo ir išraiškos arba nepageidaujamų savybių įgijimo tikimybė.

1.2. *Dokumentais pagrįsta ir nustatyta sauga*

Reikėtų pateikti dokumentus, įrodančius GMM vartosenos saugą. Galima pateikti pirmiau atliktų testų rezultatus, rastos mokslinės literatūros duomenis arba patvirtintą įrašą apie organizmo saugą. Reikia pažymėti kad pateikūs duomenis apie saugią vartoseną, sauga nebūtinai užtikrinama, ypač kai GMM buvo vartojamas ypatingai kontroliuojamomis sąlygomis saugos sumetimais.

Dokumentais įrodyta nustatyta recipiento ar tėvinio kamieno sauga bus pagrindinis elementas, kuriuo remiantis bus sprendžiama ar GMM atitinka šį kriterijų. Tačiau palyginus su tėviniu kamieniu, GMM gali pakisti iš esmės, ir todėl būtina iširti saugą įtakojančius pokyčius. Ypač rūpestingai reikia atlikti tyrimus, jei genetinė modifikacija buvo siekiama pašalinti žalingą arba patogeninę savybę iš recipiento arba tėvinio kamieno. Tokiais atvejais reikėtų pateikti saugą pagrindžiančius akivaizdžius ir dokumentais pagrįstus įrodymus apie žalingos arba potencialiai žalingos savybės pašalinimą. Jei duomenų apie konkretų recipiento ar tėvinį kamieną neįmanoma pateikti, galima surinkti duomenis apie rūšį. Šiais duomenimis, kartu pateikiant mokslinės literatūros paieškos ir kamieno kintamumo rūšies viduje tyrimų rezultatus, galima įrodyti svarstomo recipiento ar tėvinio kamieno saugą.

Jei neįmanoma pateikti saugą įrodančios informacijos, tada reikėtų atlikti atitinkamus GMM saugos nustatymo testus.

1.3. *Genetinis stabilumas*

Genetinė modifikacija neturėtų padidinti GMM stabilumo nemodifikuoto organizmo atžvilgiu aplinkoje, jei būtų padaroma žala.

Jei dėl bet kokio genetinės modifikacijos nestabilumo gali būti padaryta žala saugai, tai stabilumą privaloma įrodyti. Ypač tai svarbu tais atvejais, kai buvo padaryta GMM silpninančioji mutacija, siekiant nuslopinti tam tikrų žalingų ypatumų pasireiškimą.

2. YPATINGI KRITERIJAI

2.1. *Nepatogeniškas*

GMM neturėtų sugebėti sukelti ligą ar padaryti žalą sveikiems žmonėms, gyvūnams ar augalams bet kuriomis įprastinėmis sąlygomis arba dėl pagrįstai numatomo nelaimingo atsitikimo, tokio kaip sužeidimo adatos dūriu, atsitiktinio praradimo, poveikio aerozoliu ir patekimo į aplinką bei poveikio jai padarymo. Jei egzistuoja tikimybė, kad GMM gali paveikti susilpnėjusią imuninę sistemą turinčius individus, pavyzdžiui, kai GMM naudojamas klinikiniam bandymams atlikti, tai priimant sprendimą dėl bendros GMM saugos, reikėtų atsižvelgti į galimus tokius GMM poveikius.

Mokslinės literatūros paieškos rezultatai ir surinkta pagrindžianti informacija apie bendruosius kriterijus pateiktų dar daugiau informacijos, reikalingos šiam klausimui išspręsti. Reikėtų iširti pirmiau surinktus duomenis apie rūšį ir su jomis glaudžiai susijusių kamienų tvarkymą ir saugą. Reikėtų iširti žmonių, gyvūnų ir augalų patogeninių organizmų sąrašus.

Į II priedo C dalį įtraukiami eukariotų virusų vektoriai neturėtų padaryti žalos žmonių sveikatai ir aplinkai. Jų kilmė, o taip pat ir jų slopinimo mechanizmas bei svarstomų savybių stabilumas turėtų būti gerai žinomi. Tokias viruso savybes reikėtų patvirtinti praktiškai prieš ir po modifikacijos. Kai tokie vektoriai naudojami, reikėtų sukelti tik delecijų tipo mutacijas. Taip pat galima naudoti darinius, sudarytus iš DNR ar RNR vektorių, gautų iš virusų, išskirtų iš terpėje auginamų šeiminingo ląstelių, neužkrėstų užkrečiančiuoju virusu arba kuriose galima vykdyti virusų gamybą.

Nevirulentiški pripažintų patogeninių rūšių kamienai, prieš kuriuos gaunamos gyvos žmonių ir gyvūnų vakcinos, galėtų būti laikomi nesukeliantiais ligos ir tenkinančiais II priedo B dalies kriterijus, laikantis nuostatos, kad:

- 1) buvo įrodyta, jog nevirulentiškas kamienas yra saugus ir neturi žalingo poveikio žmonių, gyvūnų ir augalų sveikatai (atlikus tyrimą); arba

- 2) kamienas nuolatos neturi genetinės medžiagos, apsprendžiančios virulentiškumą ir turi pastovių mutacijų, kurios yra žinomos kaip mutacijos, silpninančios virulentiškumą iš esmės (nustatomos, atliekant patogeniškumo testus, genetinius tyrimus – genų mėginių tyrimą, fažų ir plazmidžių aptikimą, genetinio žemėlapių sudarymą restriktazių pagalba, nukleotidų sekos nustatymą, baltymų mėginių tyrimą) ir kurias tiriant, buvo gauta svarių saugos įrodymų. Reikėtų apsvarstyti grįžamosios geno delecijos arba mutacijos dėl bet kokio naujo geno atsiradimo, jį pernešant, keliamą riziką.

Tam, kad būtų gaunama reikiama informacija, kurios nebuvo gauta taksonominio tyrimo arba literatūros paieškos metu, reikėtų atlikti atitinkamus svarstomo mikroorganizmo testus. Atliekant šiuos testus, reikėtų tirti GMM, tačiau kai kuriais atvejais pakanka ištirti recipiento arba tėvinių kamienus. Nors tuo atveju, kai GMM pakankamai skiriasi nuo savo tėvinio organizmo, reikėtų stengtis nepadaryti klaidingų išvadų dėl patogeniškumo nebuvimo.

Mikroorganizmų recipientų ir tėvinių kamienų, galinčių gaminti GMM ir tinkančių būti įtrauktais į II priedo C dalį, pavyzdžiai:

- atitinkamai susilpninti *Escherichia coli* kamieno K12 ir *Staphylococcus aureus* kamieno 83254 dariniai, kurių augimas ir išlikimas priklauso nuo to, ar į auginimo terpę pridedama žmonėms nepasiekiamų ir aplinkoje nesancčių maisto medžiagų, pvz., di-amino pimelininės rūgšties ar timino (auksotrofinėmis mitybos sąlygomis),
- eukariotų ląstelių ir audinių kultūrų (augalų ar gyvūnų, įskaitant žinduolius) sistemas galima laikyti tinkamai susilpnintais šeimininkais. Iš šių ląstelių gaminami GMM turėtų atitikti kitus, čia išvardytus kriterijus (pvz., neturėtų savyje atsistatinti išorinių agentų ar nejudrių vektorių),
- nepatogeninių „laukinio tipo“ šeimininkų kamienai, galintys įsikurti išimtinai specializuotose ekologinėse nišose, iš kurių jiems atsistatinti patekus į aplinką, šiai padaroma žala yra minimali arba jų dideliu paplitimu esant gerybinio pobūdžio, atsistatinti kamienų pateikimas į aplinką turės mažiausių pasekmių žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai. Tokiems šeimininkams galima priskirti pienarūgštes bakterijas, rizobakterijas, išimtinai aukštoje temperatūroje gyvenančias bakterijas, antibiotikus gaminančias bakterijas ar pelėsinį grybus. Pirmiau minimi šeimininkų pavyzdžiai privalo būti mikroorganizmai, išsamiai ištirti genetikos ir molekulinės biologijos aspektais.

Baigtiniame GMM esančiame vektoriuje arba įsiterpiančioje sekoje neturėtų būti genų, kurių išraiškos išdava yra aktyvus baltymas arba geno RNR kopija, koduojanti (pvz., virulentiškumą nulemiančius veiksnius, toksinus ir pan.) gaminami tokiu kiekiu ir tokiu forma, kad susidaro GMM, kurio fenotipas galėtų sukelti žmonių, gyvūnų ar augalų ligas arba turėtų žalingų poveikių aplinkai.

Reikėtų vengti naudoti vektorių arba įsiterpiančią seką, turinčią sekų, koduojančių tam tikrų mikroorganizmų žalingas savybes, tačiau nesuteikiančių GMM defektyvaus fenotipo, galinčio sukelti žmonių, gyvūnų ar augalų ligas arba turėtų žalingų poveikių aplinkai. Taip pat reikėtų pasirūpinti, kad įterpta genetinė medžiaga nekoduotų patogeniškumą apsprendžiančio veiksnio, sugebančio pakeisti tėviniame organizme esančią silpninančiąją mutaciją.

Fenotipas, susidarantis naudojant vektorių, gali priklausyti nuo recipiento arba tėvinio organizmo ir negalima automatiškai daryti prielaidos dėl šeimininko fenotipo, perkeliant darinį į kitą šeimininką. Pavyzdžiui, susilpninto retroviruso vektorių, esantis bakterijų ir daugelyje kitų linijų ląstelėse, nesugebės gaminti užkreičiančių virionų. Tačiau jei tas pats vektorių virusą priimančios linijos ląstelėse sugebės gaminti užkreičiančiuosius virionus, tai reikš, kad priklausomai nuo slopinančiųjų ir įsiterpiančiųjų sekų pobūdžio GMM įgis ligą sukeliančią fenotipą.

2.1.1. Netoksiškas

GMM neturėtų gaminti nenumatytų toksinų, o jo toksigeniškumas neturėtų padidėti dėl padarytos genetinės modifikacijos. Mikroorganizmai gamina tokius toksinus, kaip egzotoksinius, endotoksinius ir mikotoksinius. Apsvarstytus recipiento ar tėvinių kamieną, galima gauti vertingos informacijos šiuo klausimu.

Reikėtų turėti omenyje, kad tuo atveju, kai recipientas ir tėvinis kamienas negamina toksinų, privaloma atsižvelgti į toksinus, patenkančius į vektorių arba įsiterpiančiąsias sekas, arba juose vykstančią stimuliuojančių arba represiją blokuojančių toksinų gamybą. Toksinų buvimą reikia išsamiai apsvarstyti, nors dėl šios priežasties GMM nebūtina įtraukti į II priedo C dalį.

2.1.2. Nealergiškas

Tuo tarpu kai visi mikroorganizmai yra daugiau ar mažiau alergiški, kai kurie iš jų yra ypatingi alergenai, minimi Komisijos direktyvose 93/88/EEB⁽¹⁾ ir 95/30/EB⁽²⁾ ir jas iš dalies keičiančiuose dokumentuose. Reikia atsižvelgti į tai kad GMM priklauso šiai ypatingai alergenų grupei. Alergiją sukeliantiems mikroorganizmų komponentams priklauso ląstelių sienelės, natūraliai egzistuojantys metabolitai (pvz., proteazės) ir kai kurie antibiotikai. Jei gaunama GMM vyksta vektoriaus ar įsiterpiančios sekos ekspresija (išraiška), tai gaunamas geno produktas neturi pasižymėti biologiniu aktyvumu dėl kurio atsirastų svarbiausieji alergenai. Reikia pabrėžti, kad šio kriterijaus nereikia taikyti aklaui.

2.2. Žalingų atsitiktinių išorinių organizmų nebuvimas

GMM neturėtų savyje turėti jokių žinomų atsitiktinių išorinių agentų, tokių kaip mikoplazmos, virusai, bakterijos, pelėsiniai grybai, kitų augalų/gyvūnų ląstelės, simbiotai, galintys padaryti žalos. Recipiento ar tėvinio kamieno, žinomo kaip neturinčio žalingų atsitiktinių išorinių agentų, panaudojimas GMM gamybai yra vienas iš būdų to išvengti, tačiau negalima daryti prielaidos, kad GMM neturės atsitiktinių išorinių agentų dėl to, kad jų neturėjo jo tėvinis kamienas. Nauji agentai gali patekti į GMM jo gamybos metu.

Ypač rūpestingai reikia nustatyti, ar gyvūnų ląstelių kultūrose nėra galinčių sukelti žalą atsitiktinių išorinių agentų, tokių kaip limfocitų choriomeningito virusas ar mikoplazma *Mycoplasma pneumoniae*. Atsitiktinių išorinių agentų nustatymas gali būti sudėtingas. Reikėtų atsižvelgti į bet kokius atrankos efektyvumo apribojimus.

2.3. Genetinės medžiagos pernešimas

Į GMM įterpta genetinė medžiaga neturėtų būti perduodama ar judri, jei ji gali sukelti organizmo recipiento žalingo fenotipo atsiradimą.

Vektorius arba įsiterpiančioji seka neturėtų pernešti į GMM jokio atsparumo apsprendžiančio veiksnio, jeigu atsparumas kliudytų terapiniam gydymui. Dėl tokių žymenų buvimo nereikėtų GMM *a priori* neįtraukti į II priedo C dalį, tačiau reikėtų papildomai akcentuoti tokių genų nejudrumo svarbą.

Jei vektorius yra virusas, kosmidė arba bet koks virusinės kilmės vektorius, jį taip pat reikia padaryti nelizogeniniu, naudojant jį kaip klonavimui skirtą vektorių (pvz., turintį defektyvų *ci-l* represoriaus geną). Įsiterpiančioji seka neturėtų būti judri, pavyzdžiui dėl pernešamų provirusinių sekų ar kitų šokinėjančių sekų buvimo.

Kai kuriuos vektorius, integruotus į šeimininko ląstelės chromosomą, taip pat galima laikyti ne mobiliais, tačiau juos reikia ištirti kiekvienu atveju atskirai, ypač apsvarstant mechanizmus, galinčius palengvinti chromosomų mobilumą (pavyzdžiui chromosominio lytį apsprendžiančio faktoriaus buvimas) arba transpoziciją į kitus replikonus, kurie gali būti šeimininko ląstelėje.

2.4. Aplinkos sauga, patekus į ją mikroorganizmams

Aplinkai žala paprastai bus padaryta žala tik tuomet, jei GMM gali išlikti ir turėti žalingų savybių. Apsvarstant aplinkai daromą žalą, reikia atsižvelgti į valstybėse narėse esančias skirtingas aplinkos sąlygas ir, kai būtina, apsvarstyti kraštutinio atvejo scenarijus. Taip pat reikėtų sudaryti galimybę susipažinti su duomenimis apie pirmiau įvykusius organizmų patekimus į aplinką (apgalvotus arba kitus) ir bet koki su tuo susijusį poveikį aplinkai.

2.4.1. Organizmų išlikimas

Sprendžiant, ar GMM gali daryti žalingą poveikį aplinkai arba sukelti augalų ir gyvūnų ligas, reikėtų apsvarstyti, kokias biologines GMM savybes reikėtų sustiprinti, kokias palikti nepakeistas arba sumažinti GMM sugebėjimą išlikti aplinkoje. Jei GMM biologinis išlikimas aplinkoje apribojamas, tai šie mikroorganizmai neišgyvens bet kurio kritiniu laikotarpiu už arealo ribų, ir todėl atrodo, kad jų ryšys su aplinka susilpnės.

Apsvarstant galimą žalingą poveikį aplinkai, reikėtų taip pat atsižvelgti į GMM likimą, kai šis iš savo arealo patenka į maisto grandinę.

⁽¹⁾ OL L 268, 1993 10 29, p. 71.

⁽²⁾ OL L 155, 1995 7 6, p. 41.

2.4.2. Išsibarstymas

Tam, kad išliktų aplinkoje, GMM privalo išvengti išsibarstymo, t. y. privalo užimti sau tinkamą nišą. Reikėtų apsvarstyti išsibarstymo mechanizmą ir išlikimo galimybę išsibarstymo metu. Daugelis mikroorganizmų išgyvena, pavyzdžiui, kai paplinta aplinkoje per aerozolius ir lašelius ar pernešami vabzdžių ir apvaliųjų kirmėlių kirmėles.

2.4.3. Organizmų įsikūrimas aplinkoje

Įsikūrimas konkrečioje aplinkoje priklauso nuo aplinkos, kurioje GMM išgyvena ir išvengia pernešimo į naują aplinką, pobūdžio. Įsikūrimo tinkamoje nišoje galimybė kinta priklausomai nuo gyvybingos populiacijos dydžio, užimamos nišos dydžio ir nišų, tinkamų rūšiai išgyventi, skaičiaus. Tikimybė kiekvienos rūšies atveju skirsis. Be to, atsparumas ar jautrumas biotiniams ir abiotiniams veiksniams turės didelės įtakos GMM įsikūrimui aplinkoje. Nuolatinis GMM buvimas aplinkoje ilgą laiką yra susijęs su jų sugebėjimu išgyventi ir prisitaikyti prie aplinkos sąlygų arba inicijuoti konkurencinį augimo greičio padidėjimą. Šiuos veiksnius galima paveikti, atliekant arba genetinę modifikaciją, arba nustatant integravimosi vietą. Galima pateikti pavyzdžių, kai neatrodo, kad genetinė modifikacija galėtų sukelti tokį poveikį, kaip antai:

— augimo pabaigoje susidaręs geno produkto antrinis metabolitas, negali skatinti augimo iniciacijos.

2.4.4. Genetinės medžiagos pernešimas

Gaunama vis daugiau informacijos apie genetinės medžiagos pernešimą tarp organizmų. Netgi jei GMM turi labai ribotą išlikimo galimybę, labai svarbu apsvarstyti įvestos genetinės medžiagos nuolatinio buvimo aplinkoje arba pernešimo į kitus organizmus ir žalos padarymo galimybę. Buvo įrodyta, kad eksperimento metu genetinė medžiaga pernešama per dirvą (įskaitant rizosferą), gyvūnų žarnyną ir vandenį konjugacijos, transdukcijos ar transformacijos būdu.

Genetinės medžiagos pernešimo iš GMM, turinčio nedidelę išgyvenimo ir riboto išlikimo tikimybę, galimybė labai nedidelė. Jei GMM neturi save persinešančių plazmidžių arba transdukcinių fagų, tai aktyvaus pernešimo tikimybė praktiškai atmetama. Pavojus būtų nedidelis, jei vektorius arba įsiterpianti seka negalėtų pats savęs pernešti ir būtų mažai judrus.

1 PRIEDAS

Šiame dokumente vartojami sąvokų apibrėžimai

Atsitiktiniai išoriniai agentai – kiti mikroorganizmai, kurie yra aktyvūs arba latentiški ir egzistuojantys kartu arba reikalaujamame mikroorganizme.

Antigenas – bet kuri molekulė, sukianti antikūnų gamybą B ląstelėse. Tai molekulė, kurią gali atpažinti tam tikri imuninės sistemos elementai, t. y. T ir B ląstelės.

Alergenas – antigenas, galintis sujaudrinti organizmus, t. y. sukelti hiperjautrumo reakciją organizmuose.

Alergija – momentinio hiperjautrumo reakcija, vykstanti tuo metu, kai pradedami gaminti IgE klasės antikūnai, specifiski nekenksmingiems antigenams, tokiems kaip nepatogeniniai organizmai ir negyvybingos bakterijų ląstelės. Todėl iš IgE antikūnais įjaudrintų tukliųjų ląstelių atsipalaiduoja farmakologiniai mediatoriai, sukeltys ūmią uždegiminę reakciją, kurios simptomai panašūs į astmos, egzemos ar rinito simptomus.

Konjugacija – aktyvus DNR pernešimas iš vieno šeimininko į kitą šeimininką.

Kosmidė – klonavimui skirto vektoriaus, sudaryto iš plazmidės, į kurią buvo įterptos fago *cos* sekos, tipas.

Liga – imunokompetentiško žmogaus, gyvūno arba augalo fiziologinių funkcijų sutrikdymas tokiu laipsniu, kurį galima nustatyti kaip ligą arba sveikatos sutrikdymą.

Ekspresija – RNR kopijų, baltymų ir polipeptidų sintezė, panaudojant GMM genuose užkoduotą informaciją. Šiose rekomendacijose ekspresija laikoma numatomas arba žinomas įterptos genetinės medžiagos išraiškos laipsnis.

Judrumas – pasyvus pernešimas iš vieno šeimininko į kitą šeimininką.

Defektyvus pagal judrumą defektas – vektoriai, negalintys atlikti vienos ar kitos funkcijos ir kurių judrumo negalima padidinti kitais elementais, suteikiančiais trūkstamas funkcijas.

Patogeniškumas – mikroorganizmo sugebėjimas sukelti ligą užkrėtimo, toksiškumo arba alergiško pavidalu. Patogeniškumas yra taksoniškai svarbus ypatumas, būdingas mikroorganizmų rūšims.

Plazmidė – nechromosominės DNR fragmentas, sugebantis daugintis pats ir randamas daugelyje mikroorganizmų, suteikiančių šeimininko ląstelei evoliucinio pranašumo.

Recipientas arba tėvinis organizmas – mikroorganizmas, kuriame įvyko genetinė modifikacija.

Rizobakterija – bakterija, gyvenanti rizosferoje, t.y. dirvožemio dalyje šalia augalo šaknų ir galiausiai patenkanti arba į jų ląsteles arba plintanti tarp šaknų ląstelių. Rizobakterijos dažnai naudojamos kaip mikroorganizmų arba sėklų inokuliantai žemės ūkyje.

Transdukcija – bakterinės DNR įterpimas į bakteriofago daleles ir jų pernešimas į bakteriją-recipientą.

Transformacija – DNR įterpimas į ląstelę.

Vektorius – nešančioji DNR arba RNR molekulė, pvz., plazmidė, bakteriofagas, į kurią genetinės medžiagos seka gali būti įterpiama, įvedant ją į naują šeimininko ląstelę, kurioje gali vykti jos padauginimas ir kartais ekspresija.

Virulentiškumas – sugebėjimas padaryti žalą. Atskiri mikroorganizmų kamienai gali labai skirtis pagal savo šeimininkų rūšims padaromą žalą.

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2005 m. kovo 1 d.

dėl koordinuotosios oficialios maisto produktų kontrolės programos 2005 m.

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/175/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

būti taikomas kitoms iš pasterizuoto pieno pagamintų sūrių kategorijoms, siekiant, kad būtų galima parengti svarbias išvadas apie šių produktų saugą.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1989 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 89/397/EEB dėl oficialios maisto produktų kontrolės⁽¹⁾, ypač jos 14 straipsnio 3 dalį,

pasitarusi su Nuolatiniu maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos komitetu,

kadangi:

- (1) Siekiant, kad patikimai veiktų vidaus rinka, Bendrijos lygiu būtina susitarti dėl koordinuotosios maisto tikrinimo programos, užtikrinsiančios glaudesnę suderintą valstybių narių oficialios maisto produktų kontrolės vykdymą.
- (2) Šiomis programomis iš esmės turėtų būti siekiama, kad būtų vykdomi Bendrijos maisto produktams taikomi įstatymai, pirmiausia skirti visuomenės sveikatai ir vartotojų interesams apsaugoti bei sąžiningai prekybos praktikai įgyvendinti.
- (3) Direktyva 89/397/EEB nustato bendrus oficialios maisto produktų kontrolės atlikimo principus, įskaitant valstybių narių kompetentingų institucijų atliktinus patikrinimus. Joje taip pat numatoma, kad Komisija kiekvienais metais parengtų koordinuotąją kitiems metams skirtą patikrinimų programos rekomendaciją.
- (4) 2003 m. gruodžio 19 d. Komisijos rekomendacija dėl koordinuotosios oficialios maisto produktų kontrolės programos 2004 m.⁽²⁾ nustato tam tikras oficialios koordinuotosios kontrolės programos rekomendacijas, įskaitant iš žalio arba termizuoto pieno pagamintų sūrių bakteriologinės saugos įvertinimą. Šis tyrimas turėtų

- (5) 1993 m. spalio 29 d. Tarybos direktyva 93/99/EEB dėl papildomų oficialios maisto produktų kontrolės priemonių⁽³⁾ papildo Direktyvoje 89/397/EEB nustatytas taisykles. Ji numato, kad oficialios valstybių narių laboratorijos kaip nurodyta Direktyvos 89/397/EEB 7 straipsnyje turi atitikti EN 45000 serijos Europos Standarte, kuris dabar yra pakeistas standartu EN ISO 17025:2000, nustatytus kriterijus.

- (6) Įgyvendinant koordinuotąsias programas, nepažeidžiami jokio kito valstybių narių atliekamo oficialaus tikrinimo, numatyto tų valstybių nacionalinėmis kontrolės programomis, reikalavimai.

- (7) Vienalaikio nacionalinių ir koordinuotųjų programų įgyvendinimo rezultatai gali suteikti informacijos ir patirties, kuria būtų galima grįsti būsimus tikrinimus ir įstatymus,

REKOMENDUOJA:

1. Per 2005 m. valstybės narės turėtų atlikti patikrinimus ir vykdyti kontrolę, įskaitant, jeigu nurodoma, ėminių ėmimą ir jų analizę laboratorijose, siekdamas, kad:
 - a) būtų įvertinama iš pasterizuoto pieno pagamintų sūrių bakteriologinė sauga (2004 m. pradėtos įgyvendinti, 2003 m. gruodžio 19. priėmus 2004 m. skirtą koordinuotosios oficialios maisto produktų kontrolės programos rekomendaciją, koordinuotosios programos įgyvendinimo tęsinys);
 - b) salotų mišinių bakteriologinė sauga būtų įvertinama *Listeria monocytogenes* atžvilgiu;

⁽¹⁾ OL L 186, 1989 6 30, p. 23.

⁽²⁾ OL L 6, 2004 1 10, p. 29.

⁽³⁾ OL L 290, 1993 11 24, p. 14. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

- c) naminių paukščių mėsos sauga, kokybė ir ženklavimas etiketėmis būtų įvertinama naudojamų medžiagų drėgmei išsaugoti atžvilgiu;
- d) tam tikro kūdikių ir mažų vaikų maisto sauga būtų įvertinama nitrātų ir patulino lygių atžvilgiu.
2. Nors ėminių ėmimo ir (arba) tikrinimo dažnis nenustatomas šioje rekomendacijoje, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tas dažnis apie svarstomą klausimą kiekvienoje valstybėje narėje leistų susidaryti bendrą nuomonę.
3. Valstybės narės turėtų I–IV prieduose nustatyto pavyzdžio duomenų lapuose pateikti informaciją, padėsiančią pagerinti rezultatų palyginamumą. Ta informacija su aiškinamąja ataskaita, išdėstytomis pastabomis apie rezultatus ir nurodytomis priemonėmis, kurių buvo imtasi, Komisijai turėtų būti perduodama ne vėliau nei 2006 m. gegužės 1 d.
4. Maisto produktai, tirtini pagal 2005 m. numatytą koordinuotąją programą, turėtų būti pateikiami Direktyvos 93/99/EEB 3 straipsnio reikalavimus atitinkančioms oficialioms laboratorijoms. Tačiau jeigu valstybėse narėse nėra įsteigtų oficialių laboratorijų, galinčių atlikti tam tikrus šia rekomendacija numatytus tyrimus, valstybės narės gali paskirti kitas laboratorijas, suteikdamos joms įgaliojimus atlikti tuos tyrimus.
5. Iš pasterizuoto pieno pagamintų sūrių bakteriologinė sauga

5.1. 2005 m. skirtos koordinuotosios programos taikymo sritis

Šio programos elemento tikslas – tęsti pagal 2004 metams numatytą koordinuotąją programą 2004 metais pradėtus tik iš žalio arba termizuoto pieno pagaminėtiems sūriams skirtus mikrobiologinius tyrimus, siekiant, kad tie tyrimai būtų atliekami su kitais iš pieno, apdoroto aukštesne temperatūra nei naudotina taikant termizavimą (t. y. pasterizavimas) pagamintais sūriais. Šis koordinuotosios programos išplėtimas yra rekomenduojamas, siekiant, kad būtų galima parengti svarbias išvadas apie sūrių saugą. Šio tyrimo rezultatai bus nagrinėjami ir pateikiami kartu su 2004 m. atlikto patikrinimo rezultatais, kad būtų susidaryta bendra nuomonė apie šį sektorių.

5.2. Ėminių ėmimas ir analizės metodas

Tyrimai atliekami su iš pasterizuoto pieno pagamintais šviežiais, minkštais ir puskiečiais sūriais. Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų paimti šių produktų reprezentatyvius ėminius gamybos vietoje ir mažmeninėje prekyboje, įskaitant importuotus produktus, bei iširti tuos ėminius ir nustatyti, ar juose yra *Salmonella* bei *Listeria monocytogenes* ir suskaičiuoti *Staphylococcus*

aureus bei *Escherichia coli*. Jeigu aptinkama *Listeria monocytogenes*, šios bakterijos turėtų būti suskaičiuotos. Jeigu ėminiai paimami mažmeninėje prekyboje, turėtų būti tikrinama, ar nėra *Salmonella* ir suskaičiuojamos *Listeria monocytogenes*. Ne mažesni nei 100 gramų kiekvieno sūrio ėminiai arba mažesni nei 100 gramų ėminys, jei imamas vieno sūrio ėminys, paimamas laikantis higienos reikalavimų, dedamas į šaldomąją tarą ir nedelsiant gabenamas į laboratoriją tyrimams atlikti.

Laboratorijoms turėtų būti leidžiama naudoti pasirinktą metodą, jeigu juo užtikrinamas lygis leistų pasiekti numatytą tikslą. Tačiau *Salmonella* aptikti rekomenduojama naudoti naujausią standartų ISO 6785 arba EN/ISO 6579 versiją, *Listeria monocytogenes* aptikti – naujausią standartų EN/ISO 11290-1 ir 2 versiją, *Staphylococcus aureus* suskaičiuoti – naujausią EN/ISO 6888-1 arba 2 versiją, *Escherichia coli* suskaičiuoti – naujausią standarto ISO 11866-2,3 arba ISO 16649-1,2 versiją. Taip pat galima naudoti kitus kompetentingų institucijų pripažintus lygiaverčius metodus.

Bendrą ėminių ėmimo lygį turėtų rinktis valstybių narių kompetentingos institucijos.

Taikomų priemonių rezultatai turėtų būti registruojami I priede nustatyto pavyzdžio duomenų lapuose.

6. Bakteriologinė salotų mišini sauga *Listeria monocytogenes* atžvilgiu

6.1. 2005 m. skirtos koordinuotosios programos taikymo sritis

Pastaraisiais metais suvartojama kur kas daugiau gatavų gaminių, pvz., iš šviežių daržovių ir kitų sudedamųjų dalių, t.y. mėsos arba jūros produktų, pagamintų salotų mišinių. Šie produktai gali kelti tikėtiną pavojų visuomenės sveikatai, nes juose gali būti patogeninių bakterijų, pvz., *Listeria monocytogenes*. Taikomų specialių higienos priemonių, įskaitant numatytą laikymo laiką ir temperatūros kontrolę, pakanka užkirsti kelią daugintis produktuose esančioms patogeninėms bakterijoms ir visuomenės sveikatai apsaugoti.

Šio programos elemento tikslas – įvertinti šviežių daržovių ir kitų sudedamųjų dalių, pvz., mėsos arba jūros produktų, turinčių sumaišytų salotų mikrobiologinę saugą *Listeria monocytogenes* atžvilgiu, siekiant, kad būtų užtikrinamas aukštas vartotojų apsaugos lygis ir surenkama informacija apie pirmiau minėtų bakterijų paplitimą tuose produktuose.

6.2. Ėminių ėmimas ir analizės metodas

Turėtų būti tiriamos šviežių daržovių ir kitų sudedamųjų dalių, pvz., mėsos arba jūros produktų, turinčios sumaišytos salotos, kurios:

- a) sudėtos į galutinę pakuotę nėra termiškai apdorojamos;
- b) turi būti laikomos šaldytuve;
- c) skirtos valgyti jų termiškai neapdorojus arba kurias galima valgyti jų termiškai neapdorojus.

Valstybių narių kompetentingos institucijos tų produktų ėminius turėtų imti mažmeninėje prekyboje, pirmiausia prekybos centruose, kad būtų nustatyta, ar yra *Listeria monocytogenes*, ir kad šios bakterijos būtų suskaičiuotos. Vienas ėminys – tai imties vienetas (neatidaryta pakuotė). Ėminiai, geriausia tiktų tie, kurių galiojimo trukmė netrukus turėtų baigtis, turėtų būti sudedami į šaldomąją tarą ir nedelsiant gabenami į laboratoriją ištirti. Produktų laikymo temperatūra ir trukmė turėtų būti užregistruojama imant ėminius ir informacija pateikiama prie tyrimo rezultatų pridedamoje aiškinamojoje ataskaitoje.

Laboratorijoje ėminys turėtų būti apdorojamas, kad visos sudedamosios dalys būtų tinkamai sumaišytos.

Naujausia standarto EN/ISO 11290-1 ir 2 versija yra rekomenduojama *Listeria monocytogenes* aptikti ir joms suskaičiuoti. Tačiau laboratorijoms turėtų būti leidžiama naudoti pasirinktą metodą, jeigu juo užtikrinamas lygis leistų pasiekti numatytą tikslą.

Bendrą ėminių ėmimo lygį turėtų rinktis valstybių narių kompetentingos institucijos.

Taikomų priemonių rezultatai turėtų būti registruojami II priede nustatyto pavyzdžio duomenų lapuose.

7. Naminių paukščių mėsos sauga, kokybė ir ženklinimas etiketėmis medžiagų drėgmei išsaugoti atžvilgiu

7.1. 2005 m. skirtos koordinuotosios programos taikymo sritis

Tam tikrose valstybėse narėse pastaruoju metu paėmus ėminius buvo nustatyta, kad nemaža dalis į rinką pateikiamų produktų buvo pernelyg prisotinti vandens ir

hidrolizuotų baltymų, kurie naudojami drėgmei išsaugoti naminių paukščių mėsoje ir naminių paukščių mėsos gaminiuose.

1971 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvos 71/118/EEB dėl sveikatos klausimų gaminant ir pateikiant į rinką šviežių naminių paukščių mėsą⁽¹⁾ 5 straipsnio 1 dalis draudžia šviežių naminių paukščių mėsą pateikti į rinką, jeigu specialiai naudotos drėgmę išsaugojančios medžiagos.

Dabartiniame Komisijos darbuotojų darbo dokumente (SEC(2004) 1130) taip pat atkreipiamas valstybių narių dėmesys į tai, kad nors medžiagas drėgmei išsaugoti galima naudoti naminių paukščių mėsos gaminiuose ir produktuose, tos medžiagos turi būti naudojamos atsižvelgiant į valstybių narių patvirtintą geros praktikos arba geros gamybos praktikos kodeksą ir tinkamai atsižvelgiant į vartotojų apsaugos taisykles, įskaitant maisto ženklinimo etiketėmis įstatymus, numatytus 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto produktų ženklinimu etiketėmis, pateikimu ir reklamavimu, derinimo⁽²⁾.

Šio programos elemento tikslas – Bendrijos lygiu patikrinti, ar tinkamai įgyvendinama Direktyva 71/118/EEB drėgmę išsaugančias medžiagas naudojant atšaldytoje ir sušaldytoje naminių paukščių mėsoje (viščiukų krūtinėlės) ir sušaldytos naminių paukščių mėsos (viščiukų krūtinėlės) gaminiuose, siekiant, kad geriau būtų apsaugomi vartotojai ir kad būtų patikrinama, ar teisingai ženklinama etiketėmis.

7.2. Ėminių ėmimas ir analizės metodas

Valstybių narių kompetentingos institucijos, imdamos ėminius, atlikdamos tyrimą ir apskaičiuodamos rezultatus, turėtų laikytis V priede aprašyto analizės protokolo.

Rekomenduojama, kad ėminiai būtų imami iš didmeninių sušaldytų viščiukų krūtinėlių siuntų ir mažmeninėje prekyboje parduodamų atšaldytų ir sušaldytų viščiukų krūtinėlių. Bendrą ėminių ėmimo lygį turėtų rinktis valstybių narių kompetentingos institucijos.

Taikomų priemonių rezultatai turėtų būti registruojami III priede nustatyto pavyzdžio lapuose.

⁽¹⁾ OL L 55, 1971 3 8, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 807/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 36).

⁽²⁾ OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/89/EB (OL L 308, 2003 11 25, p. 15).

8. Kūdikių ir mažų vaikų tam tikro maisto sauga nitratų ir patulino lygių atžvilgiu

8.1. 2005 m. skirtos koordinuotosios programos taikymo sritis

Maisto produktai, turintys toksikologiškai priimtinus lygius viršijančių teršalų, gali kelti pavojų visuomenės sveikatai, ypač lengvai pažeidžiamoms gyventojų grupėms, pvz., kūdikiams ir mažiems vaikams. Teršalų kieki galima sumažinti geros gamybos arba geros žemės ūkio praktikos priemonės.

Visuomenės sveikatai apsaugoti kūdikiams ir mažiems vaikams skirtame maiste 2001 m. kovo 8 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 466/2001, nustatančiame didžiausias leidžiamas tam tikrų teršalų koncentracijas maisto produktuose⁽¹⁾ ir 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 655/2004, iš dalies keičiančiame Reglamentą (EB) Nr. 466/2001 dėl nitratų kūdikiams ir mažiems vaikams skirtame maiste⁽²⁾, buvo nustatyti specialūs didžiausi nitratų ir patulino lygiai.

Šio programos elemento tikslas – nustatyti, ar į rinką pateikiamame kūdikiams ir mažiems vaikams skirtame maiste esantys nitratai ir patulinas neviršija Bendrijos įstatymais numatytų didžiausių lygių, siekiant, kad būtų užtikrinamas aukštas vartotojų apsaugos lygis.

8.2. Ėminių ėmimas ir analizės metodas

Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų imti kūdikiams ir mažiems vaikams skirto maisto, ypač turinčio morkų, bulvių, lapinių daržovių ir obuolių produktų, reprezentatyvius ėminius, pirmiausia iš mažmeninės prekybos, tačiau tinkamą dėmesį skirdamos pirmiau minėtų produktų gamybai ir jų importui

(jeigu būtina), siekdamas, kad nitratų kiekis būtų nustatytas morkų, bulvių, lapinių daržovių ir obuolių produktų turinčiame maiste, o patulino – obuolių produktų turinčiame maiste, išskyrus perdirbtų grūdų turintį maistą.

Oficialiai kontroliuojant nitratų ir patulino lygius, rekomenduojami šie Bendrijos įstatymais nustatyti ėminių ėmimo ir analizės metodai:

— 2002 m. liepos 11 d. Komisijos direktyva 2002/63/EB, nustatanti Bendrijos mėginių ėmimo metodus oficialiai kontroliuojant pesticidų likučius augalinės ir gyvūninės kilmės produktuose ir ant jų bei panaikinanti Direktyvą 79/700/EEB⁽³⁾,

— 2003 m. rugpjūčio 11 d. Komisijos direktyva 2003/78/EB, nustatanti mėginių ėmimo ir analizės metodus oficialiai kontroliuojant patulino kiekį maisto produktuose⁽⁴⁾.

Bendrą ėminių ėmimo lygį turėtų rinktis valstybių narių kompetentingos institucijos.

Taikomų priemonių rezultatai turėtų būti registruojami IV priede nustatyto pavyzdžio lapuose.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 1 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 77, 2001 3 16, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 208/2005 (OL L 34, 2005 2 8, p. 3).

⁽²⁾ OL L 104, 2004 4 8, p. 48.

⁽³⁾ OL L 187, 2002 7 16, p. 30.

⁽⁴⁾ OL L 203, 2003 8 12, p. 40.

I PRIEDAS

IŠ PASTERIZUOTO PIENO PAGAMINTŲ SŪRIŲ BAKTERIOLOGINĖ SAUGA

Valstybė narė: _____

Bakterijų grupės/ kriterijai ⁽¹⁾	Ėminių ėmimo etapas	Produkto identifika- vimas	Ėminių skaičius	Analizės rezultatai ⁽²⁾			Priemonės, kurių buvo imtasi (skaičius ir pobūdis) ⁽³⁾
				S	A	U	
<i>Salmonella spp.</i> n=5 c=0 Nenustatyta 25 g	Gamyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris					
		nokinamas minkštas sūris					
		puskietis sūris					
	Mažmeninė prekyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris					
		nokinamas minkštas sūris					
		puskietis sūris					
<i>Staphylococcus aureus</i> n=5 c=2 m=100 cfu/g M=1 000 cfu/g	Gamyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris					
		nokinamas minkštas sūris					
		puskietis sūris					
	Mažmeninė prekyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris					
		nokinamas minkštas sūris					
		puskietis sūris					
<i>Escherichia coli</i> n=5 c=2 m=100 cfu/g M=1 000 cfu/g	Gamyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris					
		nokinamas minkštas sūris					
		puskietis sūris					
	Mažmeninė prekyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris					
		nokinamas minkštas sūris					
		puskietis sūris					

Bakterijų grupės/ kriterijai ⁽¹⁾	Ėminių ėmimo etapas	Produkto identifika- vimas	Ėminių skaičius	Analizės rezultatai ⁽²⁾				Priemonės, kurių buvo imtasi (skaičius ir pobūdis) ⁽³⁾	
				S		A	U		
				A	P	≤ 100 cfu/g	> 100 cfu/g		
<i>Listeria monocytogenes</i> n=5 c=0 Nenustatyta 25 g	Gamyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris							
		nokinamas minkštas sūris							
		puskietis sūris							
	Mažmeninė prekyba	nenokinamas minkštas (šviežias) sūris							
		nokinamas minkštas sūris							
		puskietis sūris							

⁽¹⁾ Imtiną imčių vienetų skaičių (n) galima sumažinti, jeigu jie imami mažmeninėje prekyboje. Jeigu paimamas mažesnis ėminių skaičius, tai turi būti nurodoma ataskaitoje.

⁽²⁾ S = Atitinka nustatytus reikalavimus, A = Priimtinas, U = Neatitinka nustatytų reikalavimų; jei tai *Listeria monocytogenes*: A = Neaptinkama, P = Aptinkama. Jei tai *Staphylococcus aureus* ir *Escherichia coli*: rezultatas atitinka nustatytus reikalavimus, jeigu visos nustatytos vertės < m, priimtinas, jeigu didžiausia iš c verčių yra nuo n iki M, ir neatitinka nustatytų reikalavimų, jeigu viena arba daugiau verčių > M arba didesnės nei c vertės yra nuo m iki M.

⁽³⁾ Pranešant apie įgyvendinimo priemones, rekomenduojama naudoti šias kategorijas: žodinis įspėjimas, raštiškas įspėjimas, privaloma taikyti tobulesnę savą kontrolę, privaloma atšaukti produktą, administracinė bauda, civilinė byla, kita priemonė.

II PRIEDAS

MIKROBIOLOGINĖ SALOTŲ MIŠINIŲ SAUGA

(Listeria monocytogenes atžvilgiu)

Valstybė narė: _____

Patogeninės bakterijos	Produkto identifikavimas ⁽¹⁾	Ėminių skaičius	Analizė rezultatai						Priemonės, kurių buvo imtasi (skaičius ir pobūdis) ⁽²⁾
			Aptikta 25 g		Suskaičiuota cfu/g				
			Neaptinkama	Aptinkama	<10	10–99	100–999	≥1 000	
<i>Listeria monocytogenes</i>									

⁽¹⁾ Produktas turėtų būti identifikuojamas atsižvelgiant į pagrindines jo sudedamąsias dalis.⁽²⁾ Pranešant apie įgyvendinimo priemones, rekomenduojama naudoti šias kategorijas: žodinis įspėjimas, raštiškas įspėjimas, privaloma taikyti tobulėnę savą kontrolę, privaloma atšaukti produktą, administracinė bauda, civilinė byla, kita priemonė.

III PRIEDAS

NAMINIŲ PAUKŠČIŲ MĖSOS SAUGA, KOKYBĖ IR ŽENKLINIMAS ETIKETĖMIS DRĖGMEI IŠSAUGOTI NAUDOJAMŲ MEDŽIAGŲ ATŽVILGIU

Valstybė narė: _____

Ėminio kodas	Produkto pavadinimas ir etiketės aprašymas	Pakuotojas/ perdirbėjas ir sveikumo ženklas	Sudedamųjų dalių sąrašas	Etiketė: informacija apie vištieną	% Drėgmė	% Riebalai	% Azotas	% Baltymai	% Pelenų kiekis	Hidroksiprolinas g/100 g	Perteklinis hidroksprolinas g/100 g	% Angliavandeniai	Apskaičiuotas vištienos kiekis Naudojant 3.85 koeficientą	Patikslintas vištienos kiekis Jeigu hidroksiprolino yra daugiau nei 0.08	Priemonės, kurių buvo imtasi (skaičius ir pobūdis) (1)

(1) Pranešant apie igyvendinimo priemones, rekomenduojama naudoti šias kategorijas: žodinis išpėjimas, raštiškas išpėjimas, raštiškas išpėjimas, privaloma taikyti tobulesnę savą kontrolę, privaloma atsaukti produktą, administracinė bauda, civilinė byla, kita priemonė.

IV PRIEDAS

KŪDIKIAMS IR MAŽIEMS VAIKAMS SKIRTO TAM TIKRO MAISTO SAUGA ATSIŽVELGIANT NITRATŲ IR PATULINO LYGIUS

Valstybė narė: _____

1. NITRATAI

Ėminių ėmimo etapas	Produkto identifikavimas	Ėminių skaičius	Analizės rezultatai (mg/kg)				Priemonės, kurių buvo imtasi (skaičius ir pobūdis) (1)
			<100	100–150	151–200	>200	
Mažmeninė prekyba							
Gamyba							
Importas (jeigu buvo vykdomas)							

2. PATULINAS

Ėminių ėmimo etapas	Produkto identifikavimas	Ėminių skaičius	Analizės rezultatai (µg/kg)			Priemonės, kurių buvo imtasi (skaičius ir pobūdis) (1)
			<10	10–25	>25	
Mažmeninė prekyba						
Gamyba						
Importas (jeigu buvo vykdomas)						

(1) Pranešant apie įgyvendinimo priemones, rekomenduojama naudoti šias kategorijas: žodinis įspėjimas, raštiškas įspėjimas, privaloma taikyti tobulesnę savą kontrolę, privaloma atšaukti produktą, administracinė bauda, civilinė byla, kita priemonė.

V PRIEDAS

ANALIZĖS PROTOKOLAS

Procedūra vištienos arba įdėto vandens ir kolageno turinčių baltymų kiekiui nustatyti viščių krūtinėlių produktuose

ŠVIEŽIOS VIŠČIUKŲ KRŪTINĖLĖS (ATŠALDYTOS ARBA SUŠALDYTOS)

Jeigu viščių krūtinėlės neturi jokių įdėtų baltymų, stabilizuojančiųjų medžiagų arba kitų sudedamųjų dalių, tada įdėtas vanduo apskaičiuojamas EB nustatyto oficialiu metodu pašaliniam vandeniui apskaičiuoti (Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1538/91⁽¹⁾). Mažiausias oficialiam metodui reikalingas ėminys – 5 viščių krūtinėlės be kaulo ir be odos. Įdėtą vandenį galima nustatyti brėžiant viščių krūtinėlių be kaulo ir be odos vandens/baltymų santykio su pašaliniu vandeniu grafiką (1 pav.) Viščių krūtinėlių be kaulo ir be odos vandens ir baltymų santykis, jeigu buvo įdėta vandens – 3,28, o jeigu buvo įdėta 2 % pašalinio vandens (į viščių krūtinėlių be kaulo ir be odos negalima įdėti daugiau nei 2 % vandens) – vandens/baltymų santykis yra 3,40.

SUŠALDYTŲ VIŠČIUKŲ KRŪTINĖLIŲ GAMINIAI

1. Ėminio paėmimas ir laikymas

1.1. Jei tai didmeninė prekyba, kiekvienas ėminys – paprastai 10 kg sušaldytos be kaulo ir be odos viščių krūtinėlių produkto dėžė. Jei tai mažmeninė prekyba, turėtų būti paimamos ne mažiau nei penkos viščių krūtinėlės be kaulo ir be odos (krūtinėlių turėtų būti toks pats tinkamumo vartoti terminas arba siuntos ženklavimas).

1.2. Paėmus ėminius, turėtų būti patikrinama ir įsitikinama, ar jokia pakuotė nėra pažeista ir ar ėminys yra tinkamai sušaldytas (jeigu jis buvo sušaldytas).

1.3. Ėminiai, prieš juos ištiriant, turėtų būti laikomi sušaldyti ($-18^{\circ}\text{C} \pm 4^{\circ}\text{C}$).

2. Tikslas ir taikymo sritis

2.1. Šiuo metodu nustatomas vištienos kiekis (ir įdėtas vanduo iš skirtumo) ir kolageno turintys baltymai be odos ir be kaulo viščių krūtinėlių produktuose. Taip pat juo nustatomas baltymų azotas, drėgmė, pelenų kiekis, riebalai ir hidroksiprolinas.

3. Principas

3.1. Tikrasis neriebios vištienos kiekis apskaičiuojamas atsižvelgiant į baltymų azoto kiekį ir viščių krūtinėlių be kaulo ir be odos azoto koeficientą (9 skirsnis). Jeigu į viščių krūtinėlių įdedama kolageno turinčių baltymų, tada šių baltymų kiekis pirmiausia turi būti atimamas iš bendro baltymų azoto kiekio. Bendras vištienos kiekis apskaičiuojamas prie neriebios vištienos kiekio pridendant riebalų kiekį. Įdėto vandens kiekį galima apskaičiuoti iš 100 atėmus visus vištienos komponentus (vištienos kiekį, pelenų kiekį ir angliavandenius).

4. Sveikata ir sauga

4.1. Taikant šį metodą, naudojama tam tikra pavojinga įranga, pvz., didelio našumo mėsmalė ir homogenizatorius, ir dėl to turėtų būti imami tinkamų atsargumo priemonių.

5. Išankstinio mokymo reikalavimai

5.1. Privaloma apmokyti dirbti su pramonine skerdyklos įranga.

6. Įranga

6.1. Svarstyklės (rodmenų tikslumas ne mažesnis $\pm 0,1$ g).

6.2. Didelio našumo mėsmalė ir (arba) sušaldytoms viščių krūtinėlėms homogenizuoti tinkama maišymo mašina.

Pastaba: Nerekomenduojama naudoti mėsmalės, tačiau pasirinkta mėsmalė turėtų būti pakankamai galinga, kad galėtų sumalti sušaldytą arba greitai-sušaldytą vištieną, iš kurios gaminamas homogenizuotas mišinys, atitinkantis gautąjį mėsmalę, turinčią sietelį su 4 mm skersmens skylutėmis.

⁽¹⁾ OL L 143, 1991 6 7, p. 11. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 814/2004 (OL L 153, 2004 4 30, p. 1).

- 6.3. ISO 1442:1997 (BS 4401 – 3:1997) standarte nurodyta įranga vandens kiekiui nustatyti.
- 6.4. ISO 937:1978 (BS 4401 – 2:1980) standarte nurodyta įranga arba jai lygiavertė baltymų kiekiui nustatyti.
- 6.5. ISO 936:1998 1998 (BS 4401 – 1:1998) standarte nurodyta įranga bendram pelenų kiekiui nustatyti.
- 6.6. BS 4401 – 4:1970 standarte nurodyta įranga bendram riebalų kiekiui nustatyti.
- 6.7. ISO 3496:1994 (BS 4401 – 11:1995) standarte nurodyta įranga hidroksiprolino kiekiui nustatyti.
7. *Procedūra*
- Pastaba: Ėminys turi būti laikomas sušaldytas, kol nepradedamas tirti pagal toliau nurodomas 7.1–7.10 pastraipas.*
- 7.1. Ėminys išimamas iš pakuotės ir dedamas ant didelio nuvalyto plastmasinio padėklo, uždengto drėgmę išsaugančia folija.
- 7.2. Sumaltos arba homogenizuotos ėminio dalys vėl padedamos ant plastmasinio padėklo. Šis procesas tęsiamas, kol visas ėminys sumalamas/homogenizuojamas.
- 7.3. Švariu dideliu plastmasiniu šaukštu sumaišomas visas sumaltas ėminys (visi jo „gabaliukai“ turi sukibti).
- 7.4. Jei tai iš didmeninės prekybos paimtas ėminys, paimamas 2 kg mėginys arba, jei tai iš mažmeninės prekybos paimtas ėminys, paimamas visas tas ėminys, jeigu jis mažesnis nei 2 kg, ir **homogenizuojamas** maišymo mašina ar maisto produktų smulkintuvu.
- Pastaba: Likusį 8 kg iš didmeninės prekybos paimtą ėminį galima išmesti.*
- 7.5. Iš 2 kg paimami du 50 g mėginiai (jeigu būtina skirti DNR) ir įdedami į tinkamo dydžio tarą. Likutis įdedamas į švarų paženklinatą etikete plastmasinį maišą arba, kad būtų patogiau, padalinamas 200 g dydžio imtimis. Visi ėminiai, kurie nedelsiant nėra tiriami, turėtų būti laikomi sušaldyti.
- 7.6. Paimamas homogenizuotos medžiagos ėminys ir pagal ISO 1442 standartą nustatomas drėgmės kiekis.
- 7.7. Paimamas homogenizuotos medžiagos ėminys ir pagal ISO 937 standartą (arba jam lygiavertį) nustatomas azoto kiekis.
- 7.8. Paimamas homogenizuotos medžiagos ėminys ir pagal ISO 936 standartą nustatomas pelenų kiekis.
- 7.9. Paimamas homogenizuotos medžiagos ėminys ir pagal BS 4401 – 4 standartą nustatomas riebalų kiekis.
- 7.10. Paimamas homogenizuotos medžiagos ėminys ir pagal ISO 3496 standartą nustatomas hidroksiprolino kiekis.
8. *Analizės kokybės kontrolė*
- 8.1. Visos laboratorijos etaloninėje tinkamoje kiekvienos siuntos medžiagoje du kartus turėtų ištirti priskirtinius azoto, drėgmės, riebalų, pelenų kiekio ir hidroksiprolino lygius – tai būtų kokybės kontrolės patikrinimas. **Priimtinos siuntos turi būti išmatuojamos naudojant du priskirtinės vertės standartinius nuokrypius. Dviejų tyrimų rezultatai turi atitikti metodo pakartojamumo charakteristikas.**
9. *Rezultatų apskaičiavimas*
- Rezultatų apskaičiavimas buvo paimtas iš 2001 m. gruodžio mėn. Maisto priežiūros agentūros informacinio leidinio, kurį galima rasti agentūros svetainėje šiuo adresu:

9.1. Naudojant azoto koeficientą nustatomas vištienos kiekis

Remiantis Stubso ir Moro (Stubbs and More) (The Analyst, 1919, 44, 125) metodu, ėminyje nustatomas azoto, drėgmės, riebalų ir pelenų kiekis.

Analizės duomenys pirmiausia naudojami tikrajam neriebios mėsos kiekiui apskaičiuoti:

$$\text{Tikrasis neriebios mėsos kiekis} = \text{bendras azotas/N} \times 100$$

NF = su tiriamu produktu siejamas azoto koeficientas

(AMC liesai viščių krūtinėlių mėsai rekomenduoja 3,85 koeficientą (The Analyst, 2000, 125, 1359–1366)). Atkreipiamas dėmesys, kad buvo nustatyta, jog šis koeficientas taikomas trečiųjų šalių vištienai.

Nustatytas riebalų kiekis pridedamas prie šio skaičiaus, kad būtų apskaičiuotas tikrasis bendras vištienos kiekis.

$$\text{Tikrasis bendras vištienos kiekis} = \text{tikrasis neriebios vištienos kiekis} + \text{riebalai}$$

9.2. Įdėti kolageno turintys baltymai

Galima laikyti, kad ėminyje yra iš kolageno hidrolizuotų baltymų, jeigu nustatytas hidroksiprolino kiekis yra didesnis nei paprastai nustatomas liesose viščių krūtinėlose (AMC duomenys: 0.08 g/100 g – The Analyst, 2000, 125, 1359–1366).

Pirmiau minėtu būdu apskaičiavus tikrąjį bendrą vištienos kiekį, galima manyti, kad visas nustatytas azoto kiekis buvo gautas iš viščių raumenų. Jeigu aptinkamas pernelyg didelis hidroksiprolino kiekis, būtina atlikti patikslinimą.

Azoto procentinis dydis, gautas iš bet kokio ėminyje esančio kolageno, iš hidroksiprolino apskaičiuojamas taip:

$$\text{AZOTO KIEKIS KOLAGENE} = \text{PERTEKLINIS HIDROKSIPROLINAS} \times 1,28$$

Procentais nurodytas azoto kiekis kolagene atimamas iš procentais nurodyto bendro azoto kiekio ir tikrasis bendras vištienos kiekis apskaičiuojamas pirmiau nurodytu būdu.

9.3. Įdėtas vanduo

Įdėto vandens kiekį galima nustatyti vištienos kiekį ir visas įdėtas sudedamąsias dalis atėmus iš 100 pagal šią lygtį:

$$\text{Įdėtas vanduo \%} = 100 - (\text{tikrasis bendras vištienos kiekis} + \text{pelenų kiekis} + \text{angliavandeniai} + \text{kitos sudedamosios dalys})$$

$$\text{Angliavandeniai} = 100 - (\text{baltymai} + \text{riebalai} + \text{pelenų kiekis} + \text{drėgmė})$$

$$\text{Bendras baldymų kiekis} = \text{bendras azoto kiekis} \times \text{perskaičiavimo koeficiento (6,25)}$$

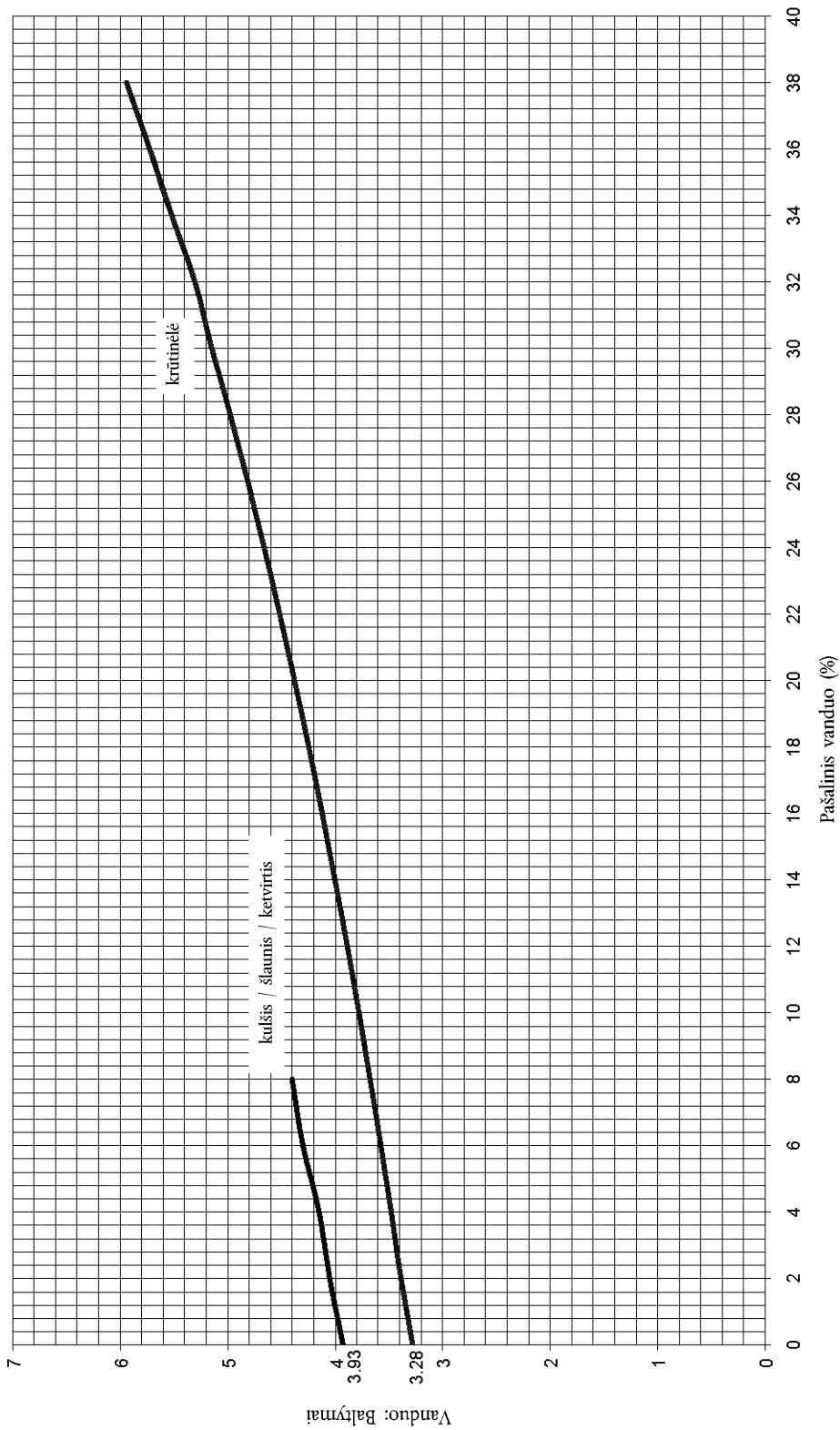
Iš pirmiau apskaičiuoto dydžio įdėtą vandenį galima apskaičiuoti taip:

$$\text{Įdėtas vanduo \%} = 100 - (\text{tikrasis bendras vištienos kiekis} + \text{pelenų kiekis} + \text{angliavandeniai}).$$

9.4. Matavimo neapibrėžtis

Nustatyto vištienos kiekio vidutinė matavimo neapibrėžtis yra mažesnė nei 3 % vištienos kiekio, kai pasikliautinumo riba 95 %. Dėl to ėminius galima laikyti netiksliai ištirtais, jeigu nustatytas mėsos kiekis yra 5 % mažesnis nei nurodytasis.

1 paveikslas. – Pašalinio vandens santykis (%) su ribinėmis vandens vertėmis: baltymai

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2005 m. kovo 1 d.

nustatantis šifruotą pranešimo apie gyvūnų ligas formą ir kodus, remiantis Tarybos direktyva 82/894/EEB

(pranešta dokumentu Nr. K(2004) 993)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/176/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo sutartį, ypač į jos 2 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo aktą, ypač į jo 57 straipsnį,

atsižvelgdama į 1982 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvą 82/894/EEB dėl pranešimo apie gyvūnų ligas Bendrijoje⁽¹⁾, ypač į jos 5 straipsnį,

kadangi:

- (1) Direktyvoje 82/894/EEB išvardytos gyvūnų ligos, kurias užregistravus apie tai turi būti pranešama Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.
- (2) Komisijos sprendimas 2000/807/EB⁽²⁾ nustato šifruotą pranešimo apie gyvūnų ligas formą ir kodus, remiantis Direktyva 82/894/EEB.
- (3) Šalys, kurios netrukus įstos į Europos Sąjungą, Pranešimo apie gyvūnų ligas sistemą (ADNS sistemą) taikė neoficialiai, tačiau dabar jų dalyvavimas turėtų būti oficialiai įformintas.
- (4) Keletas valstybių narių patikslino kelis kodus, kuriais žymimi jų regionai, todėl atitinkami patikslinimai turėtų būti padaryti atitinkamose Bendrijos nuostatose.

(5) Atitinkamos Bendrijos nuostatos turėtų būti papildytos skirtingų šalių žemėlapiais, siekiant patikslinti Komisijai ir ADNS sistemoje dalyvaujančioms šalims pateiktą informaciją.

(6) Direktyvos 82/894/EEB I priedas neseniai buvo papildytas tam tikromis arklių ir bičių ligomis. Atitinkamai tos ligos turėtų būti įrašytos į nuostatose dėl šifruotos pranešimo apie gyvūnų ligas formos ir kodų pateiktą ligų sąrašą.

(7) Siekiant aiškumo ir racionalumo, Sprendimas 2000/807/EB turėtų būti panaikintas ir pakeistas.

(8) Siekiant apsaugoti perduodamos informacijos konfidencialumą, šio sprendimo priedai neturėtų būti skelbiami.

(9) Šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Laikantis pranešimo apie gyvūnų ligas tvarkos, vadovaujantis Direktyva 82/894/EEB, informacija apie ligų protrūkius siunčiama šifruota pranešimo forma, nustatyta šio sprendimo I, II ir III prieduose.

2 straipsnis

Laikantis pranešimo apie gyvūnų ligas tvarkos, vadovaujantis Direktyva 82/894/EEB, informacija apie ligų protrūkius siunčiama taikant kodus, nustatytus šio sprendimo IV–X prieduose.

3 straipsnis

Sprendimas 2000/807/EB yra panaikinamas.

⁽¹⁾ OL L 378, 1982 12 31, p. 58. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2004/216/EB (OL L 67, 2004 3 5, p. 27).

⁽²⁾ OL L 326, 2000 12 22, p. 80. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2004/67/EB (OL L 13, 2004 1 20, p. 43).

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2005 m. kovo 1 d.

Komisijos vardu
Markos KYPRIANOU
Komisijos narys
